

den12. mann

2/2006 — Kr. 20,-

Syng høyt!

Så lenge det er håp, er det liv!

Det kjennest lenge sidan Brann har vore involvert i ein like spanande serieinnsjutt som i år – og at seriegull faktisk har vore innan rekkevidde. Me trur og forventar at spelarane våre gjer sitt beste, og då kan me kan ikkje stilla lågare krav til oss på tribunen.

Eg har innimellom irritert meg over at medsupporterar til pause eller tidleg i andre omgang slår fast at dette går ikkje vår veg – denne kampen taper me. Spelarane skal gi alt til fløyta går for full tid. Så lenge det er den minste flik av sjanse for at me kan vinna, skal alle me som likar å kalla oss supporterar (i alle fall når billettar skal fordelast), laga eit skikkeleg trøkk på tribunen. Mottoet vårt skal vera: Så lenge det er håp (om siger), er det liv!

Supporterane betyr noko

Me må ikkje vera i tvil om at me på tribunen kan bety noko. "Husk Sandefjord-kampen!" er Martin Andresen si konsise oppsummering av kva supporterane betyr. Både han og Mons Ivar Mjelde har takka oss på tribunen for den sigeren. Dei som hugsar lenge tilbake, kan tenkja på semifinalen mot Lillestrøm i 1995. Lillestrøm vann første kampen 3–1, og då dei leia 1–0 både til pause og eit kvarter ut i andre omgang, byrja pessimistane å gå heim. Men så scora Brann fire gonger siste halvtimen...

Rekord på bortebane

I skrivande stund er det fire kampar att. Bataljonen sender fire bussar til Oslo. Så mange bussar har ikkje Brann sendt til ein seriekamp sidan sølvkampen på Nadderud i 1997. (Gratisbussane til kvalikkampen mot Sandefjord er haldne utanom.) Nedre del av bortefeltet på Ullevål, som har 3500 plasser, teiknar til å verta for lite. Det betyr solid ny rekord for Brann på bortebane – bortsett frå cupfinalen. Ikkje berre er Branns kamp mot Rosenborg utseld, men det same ligg an til å skje med Branns to siste seriekampar. Rosenborgkampen kunne kanskje blitt utseld to gonger.

Alt dette vitnar om eit stort engasjement. Dette må me bruka for alt det er verd. Chris Henrik skriv: "Gi ditt ytterste for at stemningen på tribunen blir av en helt annen verden denne kvelden." Me gir oss aldri. Så lenge det er håp, er det liv!

Åshild Samnøy

den 12. mann

den 12. mann er et uavhengig blad av og for Brann-supportere. Vi har ingen offisiell tilknytning, verken til SK Brann, BBB, ARG, BBØ, AV/DV eller andre finurlige alfabetiske sammensetninger. Synspunkt i bidragene reflekterer ikke nødvendigvis redaksjonens felles mening, men står for forfatterens egen regning. Neste nummer kommer neste gang kanskje.

I redaksjonen for dette nummeret:

Åshild Samnøy (redaktør)

Per Arne Flatberg

Tor Henrik von der Ohe

Gina Barstad

Andre bidragsytere:

Stig Elvis Furset, Geir Vårdal,

Oddgeir Øystese, Alexander Osdal og

Chris Henrik

Foto: Eivind Lowzow, redaksjonen.

Grafisk produksjon:

Per Arne Flatberg

Trykk: Uni Grafisk

Kontakt den 12. mann:

Åshild Samnøy

<den12.mann@hotmail.com>

Redaksjonsarbeidet avsluttet søndag
15. oktober før kampen

Org. nr: 986 906 533

Gule kort

På åttitallet innførte fotballforbundet dagens regler med karantene etter tre gule kort, ny karantene etter fem gule og deretter karantene etter hvert nytt kort. Den gang var det færre lag i 1. divisjon (dagens eliteserie), altså færre kamper for spillerne og generelt "vanskeligere" å få gult kort. I dag finnes det mange nye regler som automatisk gir kort i forhold til da karantenereglene ble innført. Dermed ga ikke denne regelen så stort utslag den gang som den gjør i dag.

Brann hadde på det meste åtte spillere som stod i fare for å måtte sone neste kamp i inneværende sesong. Åtte spillere! Og samtidig ligger Brann på toppen av fair play-listen. Det er åpenbart at noe ikke stemmer.

d12m sitt forslag for å forbedre reglene og gjøre det mer riktig etter dagens forhold er følgende: Innfør en karanteneperiode. Det vil si at klarer spilleren å holde seg unna kort i et visst antall kamper (for eksempel fem kamper), så strykes de kortene spilleren har fått tidligere i sesongen. Dermed risikerer vi ikke at innspurten av sesongen preges av spillere som må stå over pga karantene for gule kort oppnådd i første halvdel av sesongen, eller spillere som ikke tør yte maks fordi de er redde for å måtte stå over neste viktige kamp.

Tor Henrik von der Ohe

Dette har du betalt for:

Grunn til optimisme (Foto: Eivind Lowzow)	Side 1
Leder	Side 2
Branns Islandske arbeidsjern	Side 4
Stjerner eller hakkekyllingar?	side 8
Utlendinglova	side 9
Brann prioriterer sponsorene	side 10
Altfor lite billetter til sponsorene	side 11
Tro ikke alt du leser	side 12
Neste år i Hansa	side 12
Kapteinen: Husk Sandefjord-kampen!	side 13
Derfor é vi så go'	side 14
Publikum inspirerer Petter	Side 15
Slik blir nye Brann Stadion	side 16
Tippeligaens mest engasjerte midtbane	side 20
Supporterne taper for pengemaktene	side 22
Spiller-quiz	side 23
Den hemmelige strategien for seriegull	side 24
den 12. mann for ti år siden	side 25
Avstandskjærleik	side 28
Tribuneliv uten like mot RBK	side 29
Tor tilbake	side 30
Eg hatar NFF!	side 31

Branns islandske arbeidsjern

De har vært Branns ubestridte førstevalg i midtforsvaret, i det som kanskje går inn i historien som tidenes sesong. Der har de skapt en trygghet som få Brann-supportere noen gang har forbundet med eget forsvar.

Kjære barn har mange navn

Duoen er blitt kjent blant fansen som Ørn 1 (Olafur Ørn Bjarnason) og Ørn 2 (Kristjan Ørn Sigurdson). Lagkamerater kaller dem Ollie og Krissy. Man kunne kanskje kalle dem Branns Knoll og Tott, for det virker som de henger sammen i ett og alt. – Han kom til klubben for at han ville spille med meg, ler Olafur. – Det stemmer nok ikke helt, bryter Kristjan inn, men legger alvorlig til – Det er godt å ha en landsmann på laget.

Olafur kom til Brann før 2004-sesongen, etter å ha spilt i barndomsklubben Grindavik og to sesonger i Malmö FF. Han forklarer at det var Branns ambisjoner og miljøet rundt klubben som ble avgjørende for hans overgang. Men forteller også at det var et krav at Brann skulle holde plassen i tippeligaen. Kristjan kom et år senere. Han har blant annet hatt et proffopphold i Stoke tidligere. Begge spillerne har etablert seg på det islandske A-landslaget. Olafur undertegnet i sommer en kontrakt som bin-

der han til Brann ut 2007-sesongen.

Mens undertegnede febrilsk noterer for å få med seg alt de sier, snakker Ørnene lavt sammen på islandsk. Det er tydelig at de er nære venner.

-Brann-forsvaret vil gi oss mye hodebry

Etter Rangvald Somas overgang til Viking, var det flere som før årets sesong regnet forsvaret som Branns svakeste ledd. Da skbrann.org tippet tabellen 2006 skrev de følgende: *"Den islandske stopperduoen Olafur Örn Bjarnason og Kristjan Örn Sigurdson er ikke gode nok for et lag som skal ha medaljer. (...) Jeg tror Brann-forsvaret vil gi oss mye hodebry og unødvendige baklengs. (...) Jeg vil gå så langt og påstå at hele backrekken bør byttes ut."* Det hører med til historien at skbrann.org tippet Brann på sjette og syvende plass. Det hører også med til historien at de var langt fra alene om spådommene sine.

Olafur forstår at mange var usikre etter Somas og Paul Scharners overgang. Men av kritikken trekker islendingene på skuldrene, og sier de ikke brydde seg om kritikken. Olafur slår fast: – Vi visste at det ikke kom til å gå dårlig og fokuserte bare på å vinne serien. – Du kan ikke tenke på hva avisene skriver, sier Kristjan.

Før midtforsvaret har fungert uvan-

lig bra denne sesongen. Midtstopperduoen har vært den tryggheten mange av oss aldri trodde et Brann-forsvar kunne ha. Borte er tiden med hjertet i halsen og sammenknenpe øyne når en middelmådig motstanderspiss kommer på 30 meter. Ørnene ordner opp.

Kombinasjonen landsmann og kamerat har kanskje vært fruktbar? Kristjan understreker at nøkkelen til god fotball ligger i kommunikasjon. Men legger raskt til at hele laget kommuniserer bra sammen. – Det er vanskelig å si at det bare er vi som har fungert bra. Hele laget har gjort gode kamper, og vi spiller med stor selvsikkerhet, sier Olafur.

Treningen er over når jeg treffer dem i Brann Corner, og de har plassert seg strategisk ved siden av pannekakene. Petter Vaagan Moen kommer forbi og vil snappe en til seg, men blir raskt forsøkt hindret av turmulter fra lattermilde islendinger. – Det er kun for oss som skal spille Lyn-kampen. De med karantene får ikke, flirer de. En får inntrykk av at det alltid er mye spøk og moro rundt midtstopperne.

Island –

Lite land, stor fotballnasjon

Supporterne har i løpet av flere sesonger tatt med seg det skotske flagget på tribunene. Men i de siste kampene

*Olafur jubler etter nok et mål for Brann.
Foto: Eivind Lowzow*

Islanding og stolt av det. Kristjan Ørn Sigurdsson har vært en av våre beste spillere i år. Foto: Eivind Lowzow

har også det islandske flagget dukket opp. Det gjør Kristjan stolt. For selv om de er lite interessert i å snakke spesielt om sitt eget samarbeid, snakker de gjerne om Island.

Island er et lite land med omtrent 300.000 innbyggere, omtrent 50.000 mer enn Bergen. Opp gjennom årene har Island produsert et imponerende antall profesjonelle fotballspillere. (Langt over hva vi selv kan skryte på oss, til tross for at innbyggertallet ikke er så langt unna.) I 2005 hadde de mer enn 60 proffspillere i Europa. Olafur tror det handler om at det er lettere for unge spillere å slippe til på høyt nivå på Island. 16-17-åringene får spilletid på toppnivå og det gjør hele forskjellen. Kristjan peker også på at islandske spillere arbeider hardt både før og etter at de reiser til utlandet.

At islandsk kultur kan være med å bidra til at det er mange islandske utenlandsproffer, er de enige om. Hjemlengsel er ikke noe som preger dem sterkt. – Det er enkelt for islendinger å dra til utlandet. Vi er ikke opptatt av at alt er best hjemme. Vi er åpne for nye ting, og nye kulturer. Det gjør at vi kommer godt ut av det i et land som Norge.

Mens sydlige strøk er kjent for sine ballkunstnere er islendingene kjent for å være arbeidsjerner. Begge tror at de kan representere en typisk is-

landsk spillertype. – Jeg tror ikke det finnes noen islandske teknikere, ler Olafur. og fortsetter – Vi er ikke de beste med ballen, derfor må vi jobbe ekstra hardt.

Islandsk stå-på-vilje kom til syne i kampen hjemme mot Sandefjord da Kristjan spilte videre med brukket nese. Bataljonsforumet var fullt av lovord om spilleren som bet tennene sammen og regelrett blødde for drakten.

Undertegnede uttrykker lettelse over at det er klart at de begge starter borte mot Lyn på søndag, og beskriver nervøsiteten som var knyttet til kamper Kristjan har måttet stå over. – Sist han stod over holdt vi nullen på første gang for lenge! erter Olafur. Så ser han plutselig nervøs ut. – Skriver du det?

Ørn 3?

I tillegg til duoen har Brann anskaffet seg enda en islandsk midtstopper, Armann Björnsson. Han har tidligere vært utlånt som spiss til Brann under Teitur Thordasons ledelse, og var Branns mest effektive angriper i 2002. I tillegg ble han seriemester med gamleklubben FH (Hafnarfjörður) i både 2004 og 2005. Men Ørn 1 og Ørn 2 er ikke redd for konkurransen en potensiell Ørn 3 lager, men fokuserer heller på at laget nå er bedre rustet til

å takle skader.

Store øyeblikk

Begge smiler bredt når de forteller om sine største Brann-øyeblikk. Cup-finalen var første gang Olafur var med å vinne noe. Den og thrilleren av en semi-finale mot Stabæk er kampene han trekker fram som de største i Brann-trøyen. Der gikk Brann videre etter ekstraomganger da Bengt Sæternes skåret. – Det var fantastisk! er det meste han klarer å utdype. Kristjan

Begge islandingene er aktive på offensive dødballer. Her feirer Olafur et at Bengts mange mål. Foto: Eivind Lowzow

kom til klubben etter at Brann gikk til topps i norgesmesterskapet 2004, og synes det var stort å spille mot Lokomotiv Moskva i UEFA-cupen. En helt spesiell kamp mot et stort lag, selv om han gjerne syntes at Brann skulle gått videre.

Kanskje tidenes sesong

Etter en suveren vårsesong, der man gikk ubeseiret til sommerpausen, står Brann midt i tidenes sesonginnspurt. Når denne artikkelen skrives, ligger

Brann på sølvplass, 2 poeng bak Rosenborg. Kristjan trekker fram selvtillit som en av hovedgrunnene til at Brann har hatt så god flyt denne sesongen, og at man ikke har vært plaget av skadeproblemene man hadde i 2005. Da slet blant annet sesongens midtbanekonge Martin Andresen med langvarig skade. – Vi har også hatt utrolig mange gode spillere, og har spilt fra selvtillit fra start! sier Olafur.

– Hvorfor har det gått dårligere i høst enn i vår?

– Det er vanskelig å holde flyten gjennom en hel sesong, se hvor dårlig Rosenborg begynte i vår, og se på dem nå, sier Olafur om høstsesongen.

Likevel har Brann muligheten til å sette baklengs-rekord, med bare 25 baklengs mål vi helt tilbake til 1991 for å finne en sesong med færre. Men i 1991 spilte man 22 kamper, mens man i dag spiller 26. Det kan være liten tvil om at et solid forsvar og defensiv satsning skal ha mye av æren sammen med keeper Håkon Opdal.

Bergen har gått av skaffet for å skaffe seg billetter til det som ofte blir omtalt som "seriefinalen", hjemmekampen mot Rosenborg 22.oktober. Det har vært kaos rundt salg og svartebørs. Men mens fansen nesten går på hjertemedisin av angst for hva som skal skje i de siste kampene, vet Ørnene hvordan de skal bevare roen.

Det har blitt en smule symptomatisk for Brann å ikke ville snakke om gull. Og det vil ikke islandingene heller. Og de vil ikke snakke om Rosenborg-kampen. De insisterer på å ta en kamp av gangen, og vil bare fokusere på Lyn-kampen i første omgang.

– Det er klart at store kamper som Rosenborg alltid ligger i bakhodet, men det er derfor det er så viktig for hver enkelt spiller å holde fokus.

– Blir det seriefinalen?

– Det er ikke sikkert det blir seriefinale dersom vi taper mot Lyn nå på søndag, og da blir det ikke kjekt å spille mot Rosenborg, forklarer Olafur.

– Det er alltid neste kamp som gjelder. Den vanskeligste oppgaven som står foran oss er å slå Lyn!

– Men hvordan kan vi dra gullet i land?

– Vi drar det i land om vi gjør jobben vår, kamp for kamp, avslutter Kristjan. Og det er alt han vil si om den saken.

Gina Barstad

Konge i luften. Tross sin beskjedne høyde tar Ørn 2 knekken på de fleste i luftdueller. Her er det Olivier Océan som får svi. Foto: Eivind Lowzow

Stjerner eller hakkekyllingar?

Somme spelarar møter nærast uavgrensa tillit frå publikum. Nesten same kva dei gjer, vert dei møtt med ovasjonar. Andre kan i periodar verta dei reinaste hak-

kekyllingar, og sjølv når dei gjer strålende prestasjonar, vil mange publikummarar bortimot sjå dette som eit "uhell".

Håkon Opdal gikk fra å være hakkekylling til å bli en av lagets aller største profiler.
Foto: Eivind Lowzow

Kva slags mekanismar gjer seg gjeldande? den 12. mann har hatt ein prat om fenomenet med leiar i Brann Bataljonen Bergen (BBB), Henk Ekerhovd, Branns viseskaptein Erlend Hanstveit, som har vore i klubben sidan 1998 og keeper Håkon Opdal som både har vorte utskjelt og kalla "verdens beste keeper".

Ikkje rettferdig

Supporterleiar Henk Ekerhovd stadfestar at støtta frå publikum til ein-skildspelarar ikkje nødvendigvis står i forhold til innsatsen, men mange gonger vert skeivfordelt. – Charlie Miller får skryt nesten uansett kva han gjer, medan somme supporterar brukar Helge Haugen som hakkekylling. Dette er sjølv sagt ikkje rettferdig, for få spelarar legg ned meir vilje og

innsats enn Helge Haugen, meiner Bataljonssjefen. Han synest at slitarar og grovarbeidarar mange gonger har fått gjennomgå urimeleg i Brann. – Sjølv om ikkje alle spelarane har like god teknikk, så gjer mange av desse ufatteleg mykje anna bra og er typar som verkeleg ofrar seg for klubben.

Spontanitet

– Det finst ikkje ei enkelt forklaring på kvifor det er slik, understrekar Henk Ekerhovd. Han trur at fenomenet ofte handlar om at nokre få har klare sympatiar eller antipatiar overfor enkeltspelarar. – Når dei startar tilrop eller synging, er det lett for at mange kastar seg med utan å tenkja. Ein del av supporterlivet handlar om å vera spontan, og det kjem til uttrykk her. Spelarar som for eksempel Charlie Miller og Martin Andresen vert hugsa og hylla fordi dei har "det vesle ekstra", sjølv om dei kanskje totalt vurdert

spelar ein middelmådig kamp.

Sjølv ynskjer han ikkje å vera blant dei som kastar seg på ureflekterte hylings- eller hylekor, men vil gjerne sjå bak overflata. – Når ein spelar gjer sitt beste for å gjera jobben sin, men likevel får mykje peppar, så kan supporterane vera med å øydeleggja han. Det

er veldig trist, meiner Henk.

Nei til trakassering

Han understrekar at styret i Bataljonen ikkje ser det riktig å gå ut med støtte av enkeltspelarar, men legg vekt på å vera der for heile laget. – Om det skjer uheldige episodar der enkeltspelarar får gjennomgå for kraftig av supporterane, så bør dette takast opp på medlemsmøte eller årsmøte. Me kan gjerne dyrka stjernene, men dette skal ikkje samstundes få utslag i at andre spelarar vart trakasserte, slår han fast.

Erlend Hanstveit peikar på at mange tilskodargrupper har sine favorittar, men det kan variera kor høglytte dei er.

Hiv seg på hylekor

Hanstveit har sans for supporterar som tenkjer sjølv og ikkje automatisk slengjer seg på hylekor mot ein-skildspelarar. Særleg synest han dette er viktig når media går i front, for då kan det lett bli ein snøballeffekt. Innimellom har han reagert på tydelege overtramp, ikkje minst i tabloidavisene. Av og til kan det bli vel mykje sleivspark i spelarbørsar og liknande, synest han – utan at han har lyst å eksemplifisera kven han synest har vorte særleg dårleg behandla.

På den eine sida har Erlend Hanstveit ingen problem med at dei som har betalt for å sjå kampen, får seia si meining. På den andre sida reagerer han når det vert bua før ein spelar kjem inn på banen. – Dette verkar aldri bra, medan positivt publikumsengasjement er ein spore til ekstra innsats, meiner han og påpeikar at her går skiljet mellom vanlege publikummar og supporterar. – Og om publikum på førehand har "bestemt" at ein bestemt spelar er dårleg, vert dette lett ein sjølvoppfyllande profeti. Den som verkeleg vil støtta laget, må tenkja over kva effekt pipinga har. Ein spelar som slit, vil ha mest bruk for positiv oppmuntring frå tribunen, understrekar han.

Treng også grovarbeidarar

Viseskapteinen ser det heilt naturleg at spelarar som har det vesle ekstra til å avgjera kampar, lettare vert publikumsyndlingar. – Men for å vinna fotballkampar trengst det både stjerner

og grovarbeidarar. Internt i laget veit me godt kven som har gjort ein god jobb, påpeikar han og let det skina gjennom at dette ikkje alltid samsvorar med hyllingsropa frå tribunen. Tilbakemeldingane frå spelargruppa og trenarapparatet tel langt meir enn det media skriv, understrekar han.

Håkon Opdal er ikkje oppteken av å syta over urettferdig kritikk då han var fersk førstekeeper for Brann. – Stort sett synest eg det er ein samanheng mellom det me presterer på banen og den behandlinga me får av supporterane. Når kritikken er sakleg og står i klar samanheng med prestasjonane på banen, må me tåla både positive og negative tilbakemeldingar, meiner han og peikar på at han sjølv gjorde nokre feil i dei første kampene.

Publikumsstøtte gjev energi

– Men det gjev ein god energi når publikum no støttar meg før kampen byrjar. Det viser at dei har trua på meg, det gjev ein god energi og ei god kjensle og tenner det vesle ekstra, fortel han.

– Publikum hugsar dei gode opplevingane. Når gode prestasjonar av ein spelar ligg først i hukommelsen hos publikum, er det naturleg at vedkommande lettare vert populær enn den som representerer det trygge og sikre. Men i laget treng me begge deler, seier Håkon Opdal.

Fordommar

Brannkeeperen vedgår at det har hendt at han har reagert når somme Brannsupporterar har bua mot eigne spelarar før dei kjem inn på bana eller når dei går av. Han skulle ønskja at supporterar ikkje møtte eigne spelarar med fordommar før kampen, men kvar spelar kunne få byrja kampen med blanke ark – eller aller helst at supporterar gav dei støtte ut frå tan-

Tilbakemelding frå trenarapparatet, her representert ved hovudtrenar Mons Ivar Mjelde, tel langt meir enn det media skriv, meiner Erlend Hanstveit og Håkon Opdal. Foto: Eivind Lowzow

ken at "dei er jo våre".

Om einskildspelarar har fått gjennomgå litt spesielt, bryr medspelarane seg. – Kva måte me gjer det på, avheng av personen, seier Opdal. Sjølv meiner den nøkterne oddingen at den beste måten å takla slikt på er å vera som vanleg – kanskje gje ein klapp på skuldra og ikkje laga for mykje oppstuss.

Bryr seg lite om media

Opdal legg stor vekt på at mediedekning og supportertilbakemelding ikkje skal påverka han for mykje. – Eg les ikkje noko særleg av det som står i avisene. Det tel langt meir for meg kva trenar og medspelarar seier. Elles kan kameratane mine innimellom vera sterkare i kritikken enn avisene. Så lenge kritikken er sakleg, går det fint, meiner han og legg til at det er umogeleg for han å forhalda seg til alt som vert meint om han når det er så mange ulike meiningar.

Åshild Samnøy

Erlend Hanstveit set pris på supporterar som tenkjer sjølv. Foto: Eivind Lowzow

Brann prioriterer sponsorene

Brann tenker økonomi fremfor supportere når det virkelig gjelder. Til seriefinalen mot Rosenborg kom pengene i første rekke.

Det var ikke tvil om hvem man prioriterte da billetter til Brann-Rosenborg skulle legges ut for salg. Sponsorer som henvendte seg fikk det antallet ekstrabilletter de ønsket – til vrede for tusenvis av supportere.

- Vi prioriterer sponsorene våre. Det er dem som legger igjen mest penger hos oss over tid, sammen med partoutkortinnehavere. De sponsorene som spurte om ekstra billetter fikk kjøpe det antallet de ønsket, sier markedssjef i Brann Kristian Jæger til iBergen.no.

Sponsorene i første rekke

- Så du har ikke noen betenkeligheter med å la sponsorene gå foran fansen?

- Nei. Dersom våre 250 sponsorer alle spurte om 20 billetter ekstra så ville de fått det, så fremt det var billetter nok til dem, sier Jæger

- Uavhengig av om det da ikke ville vært flere billetter til salgs på de åpne markedet?

- Ja.

Jæger forteller videre om at Brann ikke kommer til å gjøre noe for å sørge for at situasjonen bedrer seg til andre store begivenheter. Han forteller også at stor etterspørsel er å forvente til attraktive kamper.

- At det er stor etterspørsel for billetter til attraktive kamper er å forvente. Dette er noe vi har vært borti flere ganger og det vil skje igjen og igjen og igjen. Vi har den kapasiteten vi har. Vi bygger ikke stadion til enkeltkamper, men til langsiktig forventning av interesse. Vi kommer ikke til å gjøre noe spesielt for å utbedre situasjonen. Vi har avtaler med billett-distributører som skal gjøre den jobben, forteller Jæger til iBergen.no.

Svartebørspris: 2500 per billett

På svartebørsen finner man enkeltbilletter opp til 2500 kroner per stykk. Både på finn.no og på Qxl finner man blodpriser for billetter til seriefinalen. iBergen.no skrev i allerede i fjor om svartebørsproblematikken som nå er reell. Jæger mener det ikke er en løsning at Brann selger billettene selv på

Stadion.

- Det med svartebørsen er selvsagt dumt. Vi kan ikke annet enn å oppfordre til at folk lar være å kjøpe billetter og selge dem dyrere. Vi har nå gått over til en annen løsning for salg av billetter. Skal vi selge dem manuelt på Stadion setter det oss mange hakk tilbake. Jeg ser ikke på det som en løsning og det vil dessuten bli mye dyrere, sier Jæger.

Han estimerer at klubben må bruke tre årsverk på å administrere et manuelt billettsalg i tillegg kommer andre utgifter. Jæger ser heller ikke på det som en løsning å ha manuelt billettsalg til enkeltkamper – slik at ikke alle fritt kan kjøpe og selge over hele landet via nettet.

Vurderer storskjertilbud

- Vi har gått over til nettløsninger for å være tilgjengelig for folk. Det er ikke aktuelt å selge billetter på Stadion til enkeltkamper. Situasjonen som har oppstått er beklagelig, men vi har den kapasiteten som vi har. Fra 2008 vil den bli tett opp mot 20.000 tilskuere og jeg håper det bedre seg da, sier Jæger.

Brann kommer i denne uken til å ta stilling til om de vil ta initiativet til å sette opp en storskjerm i sentrum, eller gjennomføre andre tiltak for at flest mulig skal få ta del i festen.

Rosenborgkampen ble utsolgt på kort tid og skandalene rundt billettsalget syntes ikke å ville ta slutt. Det toppet seg for mange da iBergen.no hadde artikkelen på denne siden.

Blant Brann-fansen og i media har det vært mange spekulasjoner om hvor billetter har tatt turen. Av de 19.000 billettene som var tilgjengelig er fordelingen blitt gjort slik ifølge Jæger:

9200 – partoutkortinnehavere (inkludert sponsorer som får et visst antall billetter til hver kamp).

+ 5000 billetter ble lagt ut for salg på det åpne markedet.

+ 1500 billetter har bt.no kapret.

+ 3300 resterende billettene har gått til sponsorer som ønsket flere billetter, ansatte og spillere på Stadion.

Totalt 19.000.

Jæger har ikke konkrete tall for hvor mange billetter som har gått til sponsorer, ansatte og spillere.

Og til dem som måtte lure: svartebørssalget til siste kampen mellom Viking og Brann er allerede i gang på finn.no.

Farid Ighoubah - (Gjengitt med tillatelse fra iBergen.no)

Er det høflig applaus som vil dominere på tribunen mot Rosenborg?

Altfor lite billetter til sponsorene!

Det er gledelig å se hvordan Brann prioriterer selve grasroten i fotballen. Endelig er det slutt på de tider der alle disse såkalte supporterne driver og kjøper opp alle billettene til de store kampene. Er det dem som støtter laget? Nepp! De står jo bare der og vræler og slenger rundt seg med ukvemsord og annen styggedom. Nok er nok! Nå har de breiet seg over Stadions tribuner i kamp etter kamp i sesong etter sesong. Ett sted går grensen. Nå var det jaggu på tide at andre fikk ta del i moroen!

Skjønnere ikke hva disse supporterne er så sure for! Jeg syns det må være en grei deal at vanlig avskum, dvs. folk som er så lite bemidlet at de er nødt til å betale billetten selv (herregud for noen tapere!), har fått se de elleve første seriekampene. Da syns jeg det ikke er annet enn rett og rimelig at folk som ellers aldri ser Brann eller ber om billett, nå får muligheten i de to siste hjemmekampene. Nå er det deres tur! Litt rettferdighet er vel ikke for mye å be om? Det er tross alt sponsorene Brann lever av. De pøser inn titalls millioner hvert år av ren velledighet, mens de gnitne supporterne kun bidrar med de usle 30 kronene de betaler for å komme inn og more seg. Penger de aldri ville betalt om de ikke hadde fått se kampen. Altså noe de gjør av egen vinnings hensikt. Det

er sponsorene som *er* selve klubben! Og uten sponsorene hadde publikum aldri dukket opp. Litt takknemlighet syns jeg vanlige folk burde vise overfor sponsorene som ellers aldri får sett Brann.

Belønner sjelen i klubben

Derfor varmer det at Brann endelig belønner selve sjelen i klubben; de som ikke har vært på Stadion siden Kniksen og Pesen og Bønnaen og Pittaren spilte. De som prioriterer andre og viktigere ting søndag kl.18 når Brann møter kjedelige lag som Vålerengen og Lillestrøm. For eksempel båtpuss, rensing av svømmebassenget på hytten, eller å prøve de nye golfkøllene. For ikke snakke om alle dem som overhodet ikke bryr seg om fotball, men kunne tenke seg en sosial sammenkomst med sine kollegaer og deres kunder. Fotballkamp må bli det nye samlingsstedet for folk som vil diskutere børs og næringsliv, hus og seilbåt. Og kokene deres kan bable i vei om skrikete unger og håpløse ektemenn. Det er dette som er skikkelig tribunekultur! Ikke sånn bøllete og psykopatisk oppførsel der folk brøler og lever seg inn i kampen som om det skulle være noe viktig som stod på spill!

En billett pr 67 personer

Med tanke på at over 90 prosent av byens befolkning på 240 000 aldri

setter sine bein på Stadion, er det skremmende å se hvordan denne overlegent største gruppen blir så til de grader oversett av Brann når det gjelder billettfordeling til RBK-kampen. 3300 billetter til disse er alt for lite! Dessuten må de dele disse med spillere og ansatte på Stadion. Det er tross alt 220 000 mennesker i denne byen som har vært beskjedne i alle år og aldri har klaget over at de ikke har hatt billett til Stadion. Det betyr at disse kun er tilgodesett med *en* billett pr. 67 personer. Mens disse støvende supporterne som renner ned dørene på Stadion ellers i året, jo, de skal altså ha hele 15 700 billetter. Altså nesten en billett hver. Det er så jævlig urettferdig!

Nå syns jeg Branns markedssjef Kristian Jæger bør gi sponsorene den takken de fortjener: La alle billetter til alle kamper neste sesong gå til sponsorenes ansatte og deres hemmelige elskerinner!

Alexander Osdal

0-0

Flere regler er blitt innført for å gjøre fotballen mer attraktiv og oppmuntre til flere scorede mål. Tre poeng for seier og regelen om tilbakespill er eksempler på dette. Men den mest innlysende regelendringen for å øke antall mål mangler. Fotball handler først og fremst om å score mål. Så hvorfor har begge lag ett poeng i lommen når kampen begynner? Kamper som ender målløse, burde resultert i null poeng til begge lag. Da vil vi unngå at dårlige lag putter ti mann i forsvar på bortebane. Jammen det finnes jo gode 0-0-kamper også, sier noen. Ja visst! Men ingen klarte å score, så hvorfor skal de da få hvert sitt poeng? Hvis begge lag begynner med null poeng, betyr det at ingen av lagene har noe å miste, ergo må de score mål for å få poeng. Dermed mer attraktive kamper.

Tor Henrik von der Ohe

Foto: Eivind Lowzow

Tro ikke alt du leser

Branns markedssjef Kristian Jæger er i hardt vær igjen. Etter spenstige uttalelser på iBergen.no, står han høyt på listen over Bergens mest forhatte personer.

Han har en egen evne til å engasjere, Kristian Jæger. Det kan virke som at folk blir forbannet hver gang han uttaler et eller annet i mediene. Fra debuten med forslaget om å selge billetter i bompenggebodene (!) til å bli forstått som at sponsorene kunne fått så mange billetter til Rosenborg-kampen de bare ville.

Høyttanking feil sted

Bak alle sakene ligger det mye høyttanking i feile fora og klønete uttalelser mer enn manglende forståelse. Sponsorutspillet kom på toppen av et utrolig slett gjennomført billettsalg til Rosenborg-kampen, hvor Brann langt fra fremsto som så ydmyke som nødvendig. Skylden ble i all hovedsak lagt på billettleverandøren iTicket, og i offentligheten var det lite å se til selvransakelse fra de som hadde satt billettkvoten til 25 billetter pr. person og bestemt seg for å hause opp denne kampen med start på billettsalg såvidt sent. Det passet seg dårlig for en klubb som ønsker å være ydmyke, men passer gjerne bedre med det bergenske lynne?

Når stormen har lagt seg er det lett å se at det Brann mente å si var det Steinar Aase sa på TV dagen etter. – Vi ønsker å prioritere de som er der bestandig. Det er sponsorer og par-

toutkortinnehaverne. De som bare kommer til de store anledningene, ser ikke Brann det som sin oppgave å tekkes. Det er vanskelig å være uenig i dette, selv om man alltid kan være uenig i antallet billetter som er tilfalt klubbens sponsorer til dette storoppgjøret.

Feilslått mediestrategi

Brann kunne fort lagt ballen død ved å presisere på egne hjemmesider hva de egentlig mente. I steden ble det en langvarig utskjelling og tap av omdømme i diverse fora. Uttalelser om at sponsorene får så mange billetter de, vil henger igjen, og vil forbli i folks bevissthet ved en hver anledning det oppstår diskusjon om billetter i fremtiden. Det er svært uheldig. Det er også trist at klubben ikke har lært såpass av fadeseen at de umiddelbart la ut billettene til Ham-Kam kampen slik at supportere uten partoutkort i det minste kan få med seg denne.

I en situasjon der stadig flere kamper blir utsolgt, er det på tide at Brann setter seg ned og tenker gjennom hvem som skal ha billetter til de store kampene. Vi er helt enig i prinsippet om at de som følger klubben i tykt og tynt, skal prioriteres. Men vi er oppatt av at det ikke bare er sponsorer, men også supporterne, som vi mener er klubbens viktigste ressurs.

Per Arne Flatberg

Neste år i Hansa

Store Stå rives etter årets sesong, og de stående, syngende supporterne flyttes til Hansa. – Partoutkortsalget går over all forventning, sier leder i Bataljonen, Henk Ekerhovd. – Hittil har vi solgt nær 600 partoutkort, mens totalkapasiteten på de to feltene vi har satt av foreløpig er på ca. 1.000. Det hadde vært fantastisk om det ble for lite og vi kunne fylle hele nedre del av Hansasvingen, sier Henk, som oppfordrer til å bestille partoutkort så fort som mulig. – Vi er kjempeforneøyd med prisen og avtalen vi har fått, sier han. 1.500 kroner koster partoutkortene som er til "ståplass med sete". Prisen inkluderer medlemskap i Bataljonen. Partoutkort bestilles på epost til hansa07@bataljonen.no

Farvel Store Stå - Neste år er det Hansa som gjelder. Foto: Per Arne Flatberg

– Husk Sandefjord-kampen! Det er kaptein Martin Andresens korte oppsummering av supporterenes betydning for Brann i sesonginnspurten

– I kampen mot Sandefjord slapp vi oss nedpå og 3–0 ble til 3–3. Denne kampen er et prakteksempel på hvordan supporterne var med på å løfte laget og var en positiv bidragsyter til å snu resultatet (til 5–3; red. anm.). Det er godt å kjenne denne støtten i ryggen, utdyper han.

– Hva forventer du av deg selv og laget i de siste kampene denne sesongen?

– Vi vil gi alt!

– Jeg forventer at vi gjør det maksimale av det vi kan i hver enkelt kamp og at vi er offensive i hodet. Vi vil gi alt vi kan, slik vi har gjort i hele år. Vi skal være så godt forberedt som mulig og er godt rustet formmessig.

Martin Andresen var den eneste tippeligakapteinen som før sesongen trodde på gull til eget lag. Han har ikke forandret oppfatning:

– Jeg har fortsatt tro på gull! Slår kapteinen fast.

Åshild Samnøy

Kapteinen om supporterstøtte i innspurten: – Husk Sandefjord-kampen!

Brannkaptein Martin Andresen er veldig bevisst på at han ikke vil kreve noe av supporterne, men han er klokkeklar på hva solid støtte fra tribunene betyr. Foto: Eivind Lowzow

Derfor é vi så go'

Det har vært mange store øyeblikk i år. Mye av grunnen er at vi har så gode spillere, mener Cato. Foto: Eivind Lowzow

— Mer enn noe annet er det spillernes kvalitet som har gjort Brann så gode i år.

Fjorårskaptein Cato Guntveit er klar i sin vurdering. Etter mange år i klubben har han aldri tidligere hatt så mange gode medspillere. den 12. mann pratet med Cato om årsakene til årets suksess og (forhåpentlige) seriegull. Cato debuterte for Brann allerede i 1995, og er sånn sett en av de virkelige veteranene i klubben. Tidligere har han med seg et cupmesterskap, et seriesølv og to bronser i serien. Når Brann i år ligger an til å kunne bli mestere, blir det ingen medaljer på Cato, som har fått sesongen spolert av skader. Han har likevel vært en del av Brannmiljøet, men kan se det hele litt fra utsiden.

Spillerstallen viktigst

- Den viktigste grunnen til at vi er så gode, er at vi har gode spillere, sier Cato. – Det er uten tvil den beste spillerstallen vi har hatt i min tid i klubben (1995-1999 og 2002- i dag). Jeg ser ingen svakheter i spillerstallen, sier Cato og lovpriser klubbens evne

til å ta imot nye spillere på en god måte. – En av de tingene vi er blitt veldig gode på er å fungere sammen. Alle i Brann stoler på lagkameraten og unner ham suksess. Fotball er et lagspill med en gjeng egoister som settes i system. Vi har fått inn mange gode spillere, men er også blitt veldig dyktige på å ta imot nye og få dem til å funke sammen med resten av laget.

Proff toppklubb

Cato er opptatt av at det er mer som skal til enn bare gode spillere for å lykkes. – I dag er Brann en proff toppklubb hvor alt er lagt til rette for sportslig suksess. Medisinsk, på trenersiden og klubbmessig er det førsteklasses i dag. Klubben har vært veldig flinke til å skape ro om det vi driver med, og det har vært viktig for prestasjonene våre. Jeg synes også det er en stor styrke for klubben at alle i spillerstallen blir hørt og føler at vi har innflytelse på hva vi gjør fotballmessig. Det er en av Mons' styrker som trener å lytte til spillerne.

Treningskultur

Cato har drevet egentrening meste-parten av året og er holdt utenfor de "ordinære" treningene. Han har derfor ikke spesielt god innsikt i treningsmetodene. – Men vi har utvilsomt et godt treningsopplegg, og bedre skal det bli fremover, mener han. Skader har ødelagt 2006-sesongen for Cato, som har sett kampene fra tribunen. – Er det ikke bittert å gå glipp av et eventuelt gull på grunn av skader? Det er alltid kjedelig å måtte se kampene fra tribunen, men jeg synes det var langt verre sist jeg var langtidsskadet (i 2002). Da sto det om fortsatt eksistens i tippeligaen, og jeg ville svært gjerne vært med og bidratt. Da foretrekker jeg dette – hvor laget gjør det utmerket uten meg på banen. Jeg har også såpass selvinnsikt at jeg skjønner at jeg ikke kunne bidratt med det treningsgrunnlaget jeg har nå. For meg handler det derfor om å få en lang og god oppkjøring frem mot neste sesong. Da skal jeg være tilbake, lover Cato Guntveit.

Per Arne Flatberg

Publikum inspirerer Petter

– Det er virkelig morsomt å spille foran et slikt publikum som vi har på Brann stadion. Jeg gleder meg til hver kamp. Støtten fra publikum betyr veldig mye – både for meg personlig og for laget. Det er helt klart en av grunnene til at Brann har vært så gode på hjemmebane i år.

Petter Vaagan Moen er en av årets nykommere i Brann. Han legger ikke skjul på at engasjementet rundt fotballen i Bergen er noe spesielt. Tidligere har han fortalt til media om en eldre dame i nabolaget som kom bort til ham for å refse ham og laget etter at de hadde levert dårlige resultater i flere treningskamper på forsesongen.

Han synes det er vanskelig å sammenligne forholdene på Brann Stadion med hans gamle hjemmebane, Briskeby. – Alt er mye større i Bergen; stadion er mye større, publikum er mye større, alt er annerledes, sier han.

– Støtte er kjempemotiverende

– Noen av medspillerne dine har antydning at du sammen med blant annet Charlie Miller er en type som særlig lar deg inspirere av støtte fra tribunen. Han du noen kommentar til det?

Petter blir litt overrasket og har ikke tenkt slik på det. – For meg er i alle fall støtte fra publikum kjempemotiverende og hjelper meg til å yte det lille ekstra. Men egentlig tror jeg dette betyr veldig mye for de fleste spillerne. Laget presterer kort og godt bedre med stor publikumsstøtte.

Fokus på arbeidsoppgaver

– Til mer publikum og til større engasjement, til bedre er det, i følge Petter. Han lar seg ikke vippe av pinnen om det innimellom også vanker noen kritiske tilrop. Og når navnet hans roper fra tribunen, registrerer han det, men tenker ikke noe videre over det i kampens hete. Da er det arbeidsoppgavene som skal få fullt fokus.

– Er publikums støtte ekstra viktig for lagets prestasjoner nå når det kjempes om seriegullet?

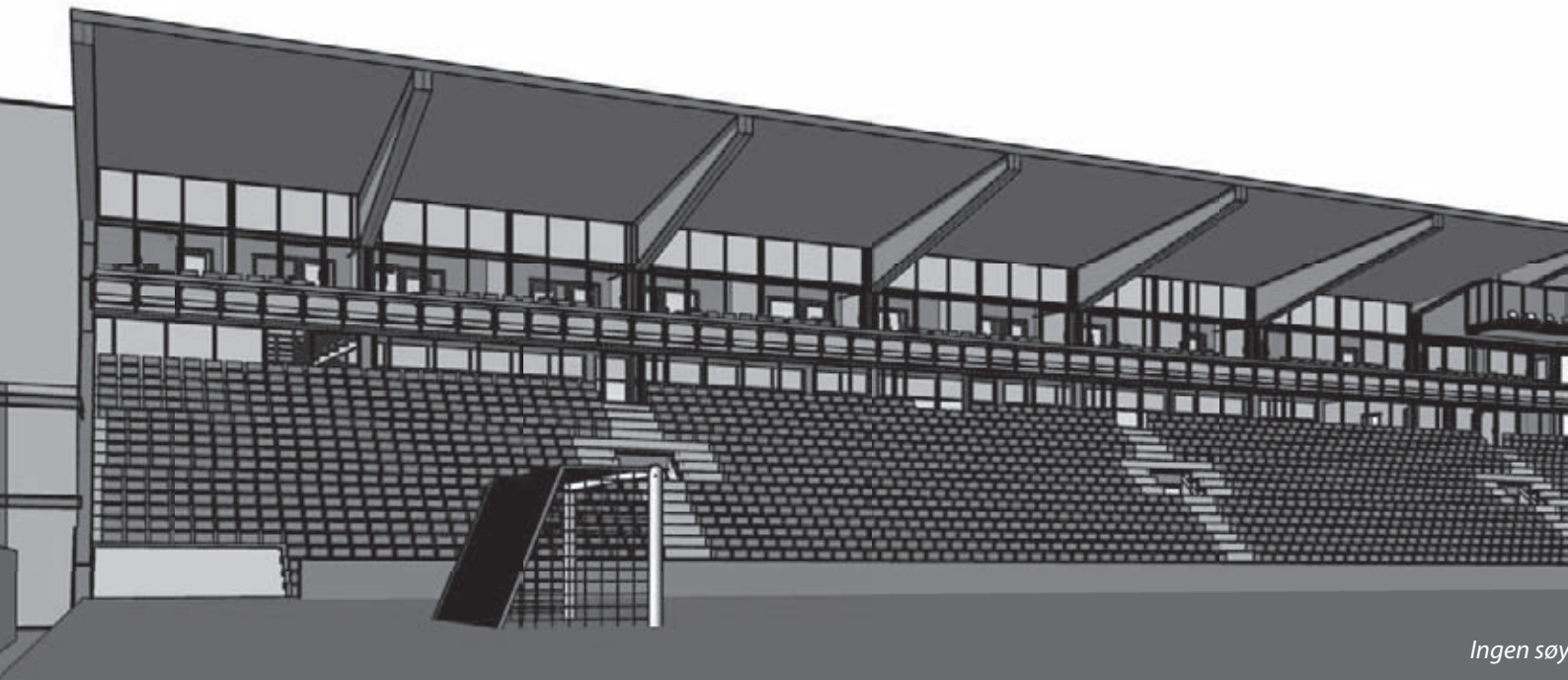
– Det er like viktig nå som det var tidlig i sesongen. Dette betyr mye i alle kamper. Også på bortebane kan store mengder tilreisende supportere gjøre en forskjell, slår han fast og er glad for de mange reisende Brann-supporterne.

Åshild Samnøy

Petter Vaagan Moen mener publikums støtte hjelper ham til å yte det lille ekstra. Foto: Eivind Lowzow

Slik blir nye B

Ingen søy

Nye Brann Stadion er på vei til å bli et av landets flotteste stadionanlegg. Ferdig utbygget skal det gi plass til vel 20 000 tilskuere, og drømmen til Terje Reistad, daglig leder for Brann Stadion AS, er at anlegget er komplett i september 2008 når klubben feirer hundre år.

16. mai åpnet den nye tribunen i klokkesvingen, og i følge Reistad har spillerne rapportert om markant forbedring i trøkket på stadion etter at banen fikk tribuner på alle sider. Nå blir lyden kastet tilbake, og med et engasjert publikum og supportere som bryr seg, kan Brann Stadion i enda større grad leve opp til ambisjonene om å være en heksegryte som motstanderne frykter.

Gratis seter

1. november starter rivingen av nordre tribune (Umbrotribunen) for å gi plass til Branns nye hovedtribune. De to dagene før møter en rekke idrettslag i Hordaland og demonterer de gamle setene til bruk på sine respektive anlegg. Brann har tilbudt setene gratis.

Når rivingen starter, har det likevel skjedd en masse allerede med den

nye tribunen. Flere rekker med påler har alt lenge vært på plass, og betydelige stål- og betongkonstruksjoner til VIP-lokalene er allerede montert. Men stadionleder Reistad har en logistikkoppgave av dimensjoner når han skal sørge for at hele tribunen står ferdig til 2. serierunde 2007.

– Alt må leveres på tiden. Vi får stål fra Finland, seteelementer fra Danmark og påler fra Blomsterdalen. Siden vi mangler lagringsplass, kan vi ikke ligge før tidsskjema, og ligger vi etter skjema, har vi tapt, sier Terje Reistad.

Ny utmarsj 16. mai

Han erkjenner at det er en formidabel jobb, men nekter å snakke om noen alternativ plan. – Men innredningen av sportsavdelingen, som skal ligge i første etasje, blir ikke klar til første hjemmekamp. Vi planlegger første utmarsj fra den nye hovedtribunen 16. mai. Og gymrommene planlegges ikke klare før til sommerferien.

For å berolige nervøse supportere, kan vi kanskje påpeke at Terje Reistad har levert før i en presset tidssituasjon. – Det var vel kanskje ikke så mange utenom meg som trodde på

at tribunen i klokkesvingen skulle bli ferdig til 16. mai i år, men vi greide det, minner han oss om.

Den nye BT-tribunen danner mønster for resten av utbyggingsplanene. De andre tribunene får samme hellingsgrad. Svingen mot nordre tribune gir et inntrykk av hvordan den nye hovedtribunen skal se ut – det meste av tribunen blir sammenhengende, men med noen adskilte seterader på toppen. Den nye søndre tribune vil trolig følge mønsteret fra hoveddelen av BT-tribunen og være sammenhengende fra nederst til øverst.

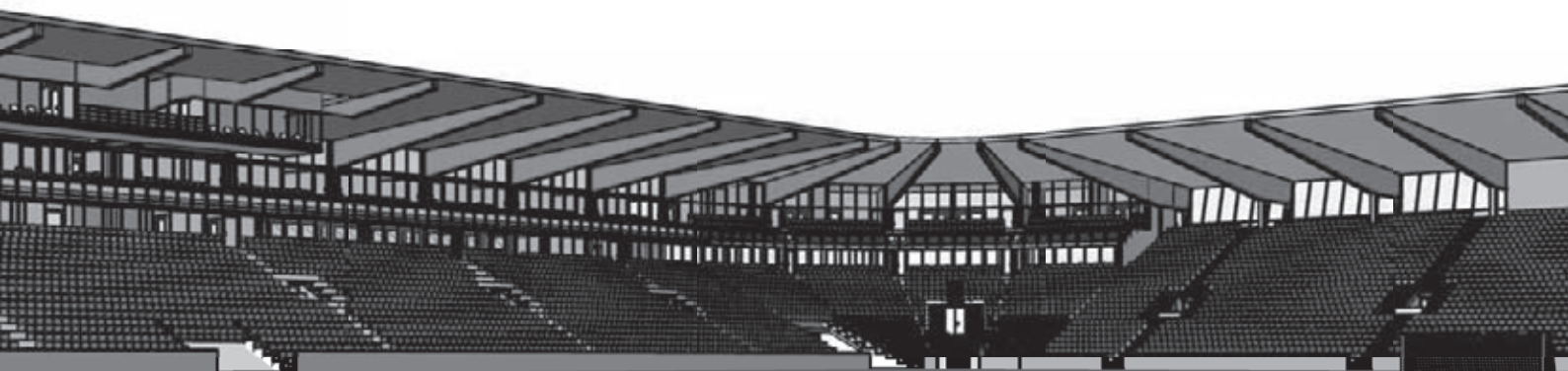
Bannere er glemt

– Har dere planlagt plass til bannere?

Den vanligvis munnrappe Reistad blir taus. Dette har utbyggerne tydeligvis ikke tenkt på. – Vi må sette oss ned og snakke om det, innser han.

Det er ingen hemmelighet at Store Stå blir flyttet til nedre del av Frydenbøtribunen. Mens Bataljonen selger partoutkort for 2007 som "ståplasser med sete", er Reistad bekymret for i hvilken grad Fotballforbundet vil tillate stående supportere. Uansett vil ståfeltet foran dagens hovedtribune bare overleve en sesong til.

Brann Stadion

ler: Nye Brann Stadion får ingen skjemmende søyler, selv om dette har fordyret anlegget. Tegning: Arkitektkontoret Vaardal-Lunde as

– Hvor skal bortesupporterne plasseres i framtiden?

Regulerbart bortefelt

– Det blir muligens som vi har gjort det denne sesongen, nemlig på deler av BT-tribunen. Utfordringen vår er å få til et regulerbart felt som både takler Tromsøs 40–60 supportere og Vålerengas 1500, samtidig som vi ivaretar sikkerhetssonen mot hjemmepublikum.

– I hvilken grad har dere involvert supporterne i planleggingen av det nye anlegget?

– Vi hadde to møter med Bataljonen i utgangspunktet. Siden har kontakten vært uformell. Mye har dreid seg om hvor på stadion de skal plasseres.

– Hvordan planlegges framdriften for nybyggingen av den siste tribunen, dagens hovedtribune?

1,8 meter opp

Det er her Terje Reistad heller vil snakke om drømmer enn love bestemte datoer. – Vi må opp 1,8 meter for å få lik høyde på de tre tribunene og for å slippe lysmaster. Flomlyset er nemlig planlagt montert på taket på de

nye tribunene. Men denne hevingen krever en ny reguleringsplan. Og den skal behandles i alle forskriftsmessige organer. Myndighetene har lovet at saken ikke skal bli liggende hos dem, men det blir ingen snarveier.

Terje Reistad kan forstå at de nærmeste naboene til Brann er skeptiske til en høydeendring. Samtidig håper han at en totalvurdering av byens interesser vinner fram. – Brann er nemlig en bysak, slår han fast.

– Arbeidet med ny reguleringsplan starter ganske snart. Etter neste sesong håper vi dette arbeidet er ferdig slik at anbudsarbeidet kan begynne.

– Når planlegges det at selve banen skal fornyes?

Undersøker grunnforholdene

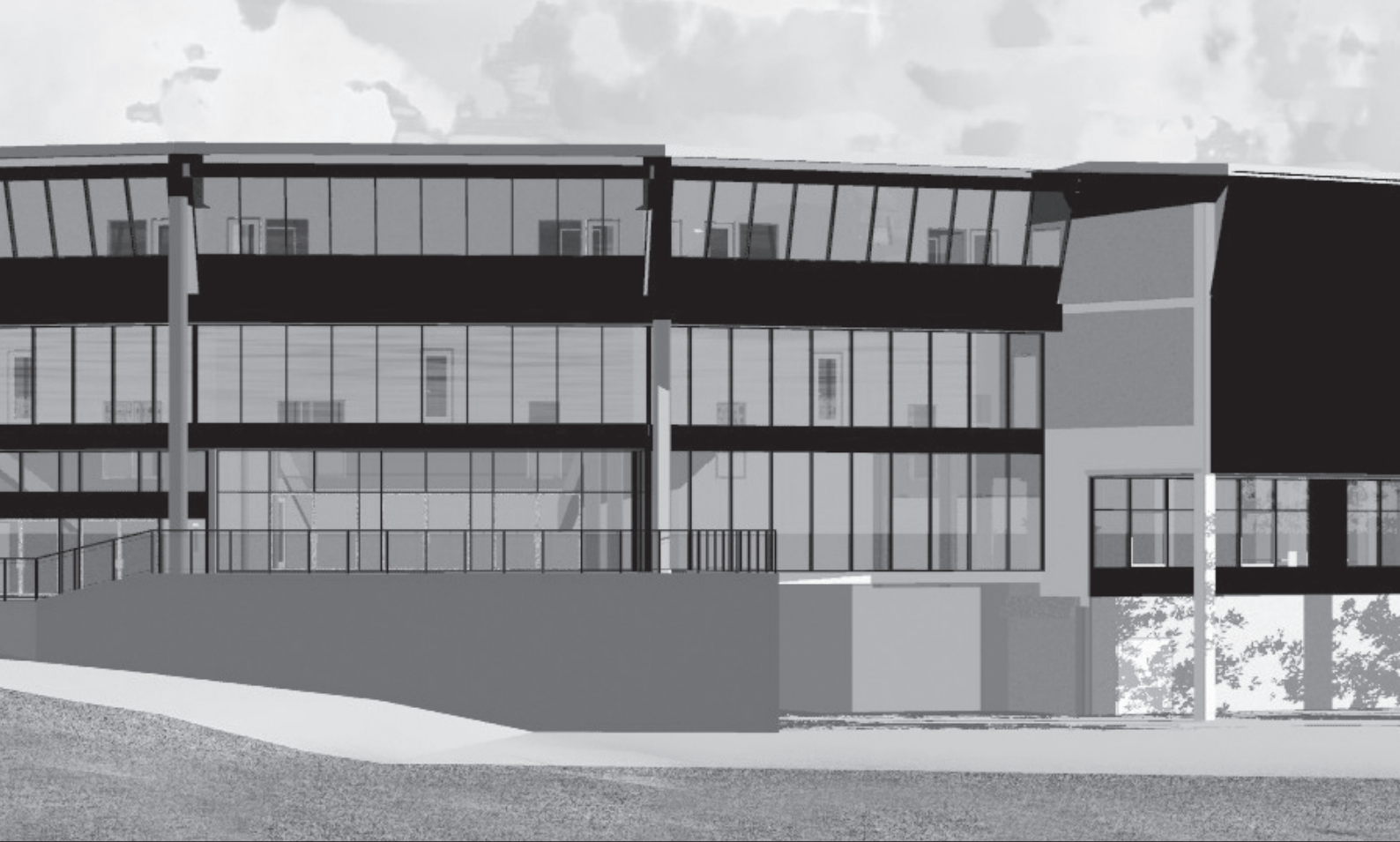
– Vi håper at denne skal være klar til sesongstart 2008. Men her er det flere usikkerhetsmomenter. Banen skal flyttes 3 meter i retning nordre tribune. Det må tas en bestemmelse om vi skal ha kunst- eller naturgress. Nordre del av tomten er nær det gamle Haukelandsvannet og grunnvannet står til dels synlig under tribunen som nå er under bygging. Vi har bestilt en rapport om grunnforholdene under

banen. Rapporten skal ikke ta stilling til gresstype, men peker på hva som uansett må gjøres. Det må også tas en bestemmelse om hva slags bruk en ser for seg på nye stadion.

Når det gjelder bruken, presiserer Reistad at det dreier seg om fotballaktiviteter og i hvilket omfang banen skal brukes. – Skal den primært tåle kampene, eller skal den også være en viktig treningsarena? Andre typer arrangementer er nedprioritert i denne diskusjonen.

Bedrer banen i vinter

Reistad er tydelig klar over at selve banen er det som aller mest skriker på fornyelse i dagens anlegg. – Vi må faktisk gjøre dramatiske forandringer med banen allerede i vinter for å få den bra nok til neste sesong. Og selv om vi håper at den nye matta er klar til 2008, må vi holde en åpning for at dette kan forsinkes. Dette er nemlig snakk om en investering på 10–12 millioner kroner, og dersom ferdigstillingen av søndre tribune risikerer å ødelegge banen, må vi heller utsette det litt. Da vil det bli snakk om en midlertidig løsning som å rulle gress på den nye delen av banen og legge

Vakkert: – Noen vil kanskje synes at alt glasset i fasaden er råflott. Men vi skal bygge noe som er vakkert og som vi er stolte av, understreker daglig leder i Brann Stadion AS, Terje Reistad. Selv er han svært fornøyd med den nye fasaden. Tegning: Arkitektkontoret Vaardal-Lunde as

undervarme etter at alle fire tribune-
ne er ferdige.

Terje Reistad er klar over at Fotball-
forbundet ikke liker å forskutere dis-
pensasjoner, men signalene han har
fått, gjør at han tror at selv ikke NFF
vil pålegge en investering på 12 mil-
lioner om den må gjøres på ny seson-
gen etter.

Kunstgress med bue

Reistad selv har ikke konkludert med
om han foretrekker natur- eller kunst-
gress. – Om vi kunne få naturgress
som på det nye Emirates Stadium,
ville det vært det aller beste. Men
nå har Åge Hareide dratt toppklub-
bene i Norge inn i en diskusjon om å
starte serien tidligere og eventuelt ut-
vide med flere lag. I dag tør man ikke

spille to kamper på en helg på Ullevål
Stadion, selv om naturgresset der er
ispedd kunstgress, sier han og lar det
skinne gjennom at slike forhold ikke
styrker naturgresset.

Han peker på at det er stor varia-
sjon innen kunstgress og nevner for-
skjellen mellom Alfheim og Aspmyra
hvor den siste typen har strå med
en bue, noe som gir samme luft un-
der ballen som naturgress. – Det skal
også analyseres hva som vil være
spillernes holdninger på sikt; synet i
dagens Branntropp er velkjent. Rei-
stad poengterer at hans oppgave er å
framskaffe et best mulig beslutnings-
grunnlag for dem som skal fatte den
endelige beslutningen. Og den må
fattes før sesongstart 2007.

– Hvor mange innganger planleg-
ges?

Tømmes på ti minutter

– Vi har allerede to innganger til Fry-
denbøtribunen og to innganger til
BT-tribunen. Den nye hovedtribunen
planlegges også med to innganger,
mens det trolig blir tre i den nye søn-
dre tribune. Vi har tro på få og store
innganger heller enn mange og små,
men da heller ha en god bakgang.
Målsettingen vår er at tribunene skal

*Plass til 20 000: – Det er mye bedre å ha en Stadion med plass til 20 000 og relativt
fulle tribuner i hver kamp, enn å ha et stadion med plasser til 30 000, men som
ofte bare er halvfullt, sier Terje Reistad.. Foto: Eivind Lowzoz*

kunne tømmes på ti minutter. Jeg tok selv tiden det tok å tømme BT-tribunen 16. mai; det tok fem minutter og 30 sekunder, så her har vi god kapasitet.

– Hvordan planlegges tilkomsten til Stadion på kampdager?

– Vi satser på kollektivtransport og er helt klar over at vi ikke kan basere noe på bruk av privatbil. Vi legger ikke skjul på at uten Bybaneplanene ville vi fått større problemer med ny reguleringsplan.

– Har dere vurdert å få til ordninger som i Bremen der alle med kampbillett reiser gratis med offentlig transport på kampdag? Eller en ordning med rabatterte parkering på Bygarasjen?

Nei til transportsponsing

– Forskjellige slike forslag har vært nevnt i en løs debatt, men er ikke på sakskartet i dag. Slike løsninger er avhengig av at noen tar tak i det. Gaia skal også drive forretningsmessig. Sportsklubben kan ikke ta av sine midler for å sponse transport til kampene. Vi kunne fått en god back for det en slik ordning ville koste, og supporterne ville neppe vært glad for en slik prioritering.

Reistad peker på at naboene rundt Brann Stadion gir uttrykk for at de kan leve med trafikk-trøkket på kampda-

ger, men sliter mer med all daglig fremmedparkering knyttet til Haukeland sykehus.

Leiligheter på vent

Den nye hovedtribunen skal huse medierom og sportslig avdeling, inkludert garderobes og treningsrom, i første etasje. Neste etasje gir plass til VIP-Hvermansen, som nå har fått navnet Brann Allmenningen. I tredje etasje blir det restauranter med en samlet kapasitet på 1000 plasser, mens VIP-losjene er plassert på toppen, i fjerde etasje. På midten blir en ekstra høyde med plass for kommentatorbokser for TV- og radio

Terje Reistad likte VIP-Hvermansen-begrepet, for han er opptatt av å understreke at disse er like viktige som dem som holder til i losjene på toppen.

I den nye BT-tribunen skal første etasje gi plass til en lekerom for barn lengst mot søndre tribune; ellers blir det plass til markedsavdelingen og en stor, ny Brann-butikk som skal åpnes før jul. Brannadministrasjonen for øvrig plasseres høyere opp i denne tribunen.

Planene for den nye søndre tribune, som altså skal bygges til slutt, er plassert for eventuelle leiligheter, men her er planene ikke avklart ennå.

God toalettkapasitet

Terje Reistad er opptatt av at toalett-kapasiteten skal bedre betraktelig i forhold til dagens standard. Han forteller at ved å bygge pissoarer og settoaletter i ulike rom, kan forholdet mellom dame- og herretoaletter lett justeres etter behov. I den nye BT-tribunen er det allerede arbeid i gang for å utvide toalett-kapasiteten.

Særlig den nye hovedtribunen blir planlagt ut fra at man ønsker å lokke VIPene tidlig til stadion på kampdager. I tillegg til serveringskapasiteten, planlegges det plass til totalt 200 TV-skjermer, slik at det er mulig å følge med på kampene som går i forkant av stadionoppgjøret. Bortsett fra noen TV-skjermer i Brann-butikken, vil de aller fleste være plasserte på VIP-tribunen.

Royal League på Stadion

For de som bekymrer seg hva som vil skje med Branns Royal League-kamper i vinter med tanke på den hektiske byggeaktiviteten, beroliger Reistad med at alle hjemmekampene vil spilles på Stadion. Selv uten noen nordre tribune i bruk, regner han med at alle som vil, får plass.

Åshild Samnøy

Tippeligaens mest engasjert

Petter Vaagan Moen mener Branns midtbanespillere er kreative og hardtarbeidende. Foto: Eivind Lowzow

Branns midtbane er tippeligaens beste. Den vurderingen er opplagt sett fra supporterhold, men også mange nøytrale observatører vil slutte seg til synspunktet.

den 12. mann vil her fokusere spesielt på arbeidskapasiteten og engasjementet som midtbanen vår legger for dagen, og vi har stilt et knippe spørsmål til midtbanespillerne våre.

– Er det slik at Branns midtbane løper, takler og jobber hardest? Hvor viktig er spillernes innstilling og innsats for Branns resultater denne sesongen?

Bedre trent enn andre

Martin Andresen: – Det er vanskelig å sammenligne. Men i de aller fleste kampene føler vi at vi er bedre trent enn motstanderen vår. Det gir oss en trygghet.

Martin Andresen peker på at en tydelig spillestil både offensivt og defensivt fører til at god innsats fra spillerne lettere viser igjen. – Er spillestilen mer utydelig slik at hver enkelt spiller ikke er sikker på hva han skal gjøre, kan innsatsen være god, men det viser ikke igjen på samme måten. Når spillerne jobber sammen som et lag, ser det også ut som innsatsen er større.

Bretter opp ermene

Ardian Gashi: – Jeg tror alle spillere vil gjøre sitt beste uansett. Vi løper i hvert fall ikke mindre enn andre. Vi prøver helst å spille ball og la de andre løpe etter oss. Men vi må løpe enda mer når vi har ballen for å finne de ledige rommene og beholde ballen i laget.

Innsats og innstilling er kjempeviktig. Så lenge spillerne er motiverte og går ut på banen for å vinne, så vil vi også brette opp ermene om vi har fått en dårlig start og ligger under.

Eirik Bakke: – Innsats er viktig. Med Martin som spiller ved siden av meg, har jeg ikke mulighet til annet enn full innsats. Midtbanen er dessuten en viktig posisjon for laget, selve motoren. Motoren må fungere, ellers går det ikke bra. Forhåpentligvis er det slik at vi i Brann står for en offensiv fotball som også gir alt i taklingene. Det skal ikke stå på innsatsen vår i sesonginnspurten.

Dårlige tapere

Helge Haugen: – Det var ikke noe galt med innsatsen vår tidligere sesonger. Men etter en dårlig vinter var vi kanskje ekstra lystne på å vise oss fram da denne sesongen startet. Når vi framstår som en gjeng som løper, takler

og jobber hardt, har det også sammenheng med at vi er en gjeng som har ekstremt lyst å vinne, vi er dårlige tapere. Da blir det også arbeidsinnsats, temperament og engasjement.

Petter Vaagan Moen: – Jeg tror ikke at vi løper mer enn andre. Men vi har gode individuelle spillere som står godt til hverandre, som er hardtarbeidende og kreative. Vi har et kjempeengasjement i hver kamp, noe jeg tror vises. Når vi gir alt, er det ikke mer vi får gjort. Men engasjement har veldig mye å si. Senker man seg bare ti prosent, taper vi. Derfor fokuserer vi på å være fullt skjerpet.

Entusiasme smitter

– Er entusiasme smittsomt?

Martin Andresen: – Ja. Vi kan kalle det entusiasme eller engasjement; det handler om å bry seg – ikke minst på en positiv måte. Spillerne merker at det er viktig hva en gjør.

Ardian Gashi: – Ja. Entusiasme smitter, både fra medspillere og motspillere, men ikke minst fra publikum.

Helge Haugen: – Ja. Om noen trækker skikkelig til og snakker til de andre, så tenner det oss ekstra.

Petter Vaagan Moen: – Ja. Når noen tar tak, følger resten av flokken etter.

De midtbane blør for drakten

Jeg vil gjerne selv være med på å gå foran med et godt eksempel.

– *Er det slik at seriemesterskapet går til det laget som orker mest i de siste kampene?*

De beste vinner til slutt

Martin Andresen: – Seriemesterskapet går til det laget som har vært best i år. Det er alltid fortjent når det handler om prestasjoner over så mange kamper. I år er det så jevnt at mesterskapet går til det laget som er best av oss og Rosenborg i de fire siste kampene.

Andresen erkjenner at ork kan spille en rolle fordi det på slutten av en lang sesong er mange slitne bein og hoder. – Det gjelder å spille like til dommeren har blåst, poengtere han.

I bedre form nå

Han peker på at det gjennom mange år har vært gjort tester av spillerne som viser en dårligere fysisk form i siste del av sesongen enn i første. Dette kan handle om manglende trening eller feil trening. – Nå føler vi at vi er bedre trent enn da vi startet sesongen. Dette gir oss en trygghet i de siste kampene, sier han.

Ardian Gashi: – Vi må også ha marginene på vår side. Da VIF tapte seriegullet til Rosenborg på målforskjell i 2004, var det ikke fordi vi ikke orket nok. Men i den grad det står på orken, så skal det ikke det være mangelvare hos oss.

Skal ikke stå på orken

Eirik Bakke: – Andre faktorer spiller også inn. Men vi skal jobbe hardt. Det skal ikke stå på innsatsen vår, i hvert fall.

Helge Haugen: – Det kan være. Om det er tilfellet, så skal det ikke stå på orken vår.

Petter Vaagan Moen: – Det er ofte marginer og små ting som avgjør, for eksempel en matchvinnende redning eller scoring. Men ork spiller også inn. Alle må være på, være fullt skjerpet. Vi må fokusere på en kamp av gangen og unngå å spille med hevede skuldre. Det blir en spennende innsjutt, men vi har et så pass bra lag at vi er gode nok for gull.

Charlie Miller var ikke til stede da d12m snakket med de andre midtbanespillerne. Men det er ingen tvil om at skotten vil gi sitt ytterste i serieinnsjuttet. Til Nettavisen sier han

Martin Andresen mener laget hans er bedre trent nå enn da sesongen startet. Foto: Eivind Lowzow

at bytter gjerne bort en topplassering på spillerbørsen mot seriegull.

Åshild Samnøy

Ardian Gashi lar seg smitte av et entusiastisk publikum. Foto: Eivind Lowzow

Supporterne taper for pengemaktene

Med årets rekordavtale har Tippeligaen tatt skrittet til å virkelig bli kommersiell. Vi ser den samme utviklingen på alle områdene. Klubbene får rekordstore sponsoravtaler, mens stadionanleggene er i en stadig utvikling. Det er positivt for Brann at de endelig får betalt for det de er verdt markedsmessig sett, men for den jevne supporter finnes det bare minussider med den stadige kommersialiseringen av fotballen.

TV2 bestemmer terminlisten

Det som kanskje rammer oss hardest er at TV2 bestemmer terminlisten og flytter kamper i hytt og pine. Det gjør det vanskeligere for oss som reiser på bortekamper. Dermed kan vi ikke bestille turer tidlig, og dermed går flyprisen opp. At fotballsupportere ikke vil ha mandagskamper, er en kjent sak, men angående Brann og mandagskamper er ikke TV2 den eneste synderen. Brann har nemlig alltid vært for hjemmekamper på mandag av den enkle grunn av dette passer

best for sponsorene. I helgen er de nemlig på hytten eller ute med båten, og dermed passer mandag så mye bedre. Det er helt utrolig at Brann lar seg diktere av sponsorene og media. Om vi tar for oss den nye sponsoravtalen som gjelder fra neste år, vil hovedsponsor Sparebanken Vest betale Brann rundt 6,7 millioner pr. år. Den samme summen har Brann tjent inn på ca to hjemmekamper, og da er det rimelig utrolig at de ikke hører mer på hva den største og mest lojale kundemassen er interessert i.

Sponsornavn

I disse tider får både tribuner og stadionanlegg navn etter sponsorer. Dette er en uting, men klubbene selger sjelen lett for kortsiktig gevinst. En slik praksis kan, under tvil, forsvares om stadionanlegget er nytt, men blir håpløst om de omdøper et allerede eksisterende anlegg. Som et eksempel på det sistnevnte kan vi trekke frem (nye) Molde Stadion eller Aker Stadion som det nå heter. Skrekksenarioet er selvsagt at Brann Stadion innen noen år

får navnet Chess Stadion eller noe lignende.

Dyrere billetter

Det er først og fremst kravene om VIP-fasiliteter som tvinger frem en ombygging av stadionanleggene. Naturligvis er et slikt prosjekt langt i fra gratis. For å tilfredsstille selskapet må selvsagt arbeiderne være med å betale gildet, mener klubbene. Dermed kommer billettprisene på Brann Stadion til å stige drastisk fra dagens nivå. De som vil lide mest under dette er naturligvis småbarnsfamilier, studenter og barn som rett og slett ikke får råd til å gå på stadion. Jada, Brann Stadion vil fremdeles ha rabatterte felt, men selv med litt rabatterte priser vil nok Brann oppleve at det er denne kundegruppen som nærmest vil forsvinne.

Drakten

VIF er et av de få lagene i Norge som har skjønt poenget med hvorfor en drakt å være stilren og fin. Dermed har de bare en sponsor på hovedsiden, og det er hovedsponsor Hafslund. Brann derimot driter godt i hvordan drakten ser ut, så lenge de får plassert flest mulige sponsorer der. Brann har nemlig hele fire sponsorer på framsiden. Kan ikke si at det er innbydende tanke å gå rundt som en reklameplakat. Denne markedsstrategien er nemlig en av grunnene til at VIF tjener mange millioner mer på draktsalg enn Brann.

Barcelona

Heldigvis finnes det lyspunkt i en sport som er blitt altfor kommersiell. Barcelona er et av de lyspunktene. I begynnelsen av september kunne de annonsere at for første gang i klubbens historie ville Barcelona tillate reklame på drakten. Valget falt på hjelpeorganisasjonen UNICEF. Partene skrev under en 5-årsavtale som sikrer UNICEF 12,5 millioner pr. år som er 0,7 av Barcelonas inntekt. Inntektene fra Barcelona vil først og fremst gå til arbeidet mot HIV og AIDS, melder UNICEF.

Geir Vårdal

Brann ville tjent mye mer på draktsalg med en mer stilren drakt, mener Geir Vårdal.. Foto: Eivind Lowzow

Spiller-quiz – Eirik Bakke og Ardian Gashi

d12m har utfordret de to ferske Brannspillere Eirik Bakke og Ardian Gashi på deres kunnskaper om Brann. Eirik har fordelene av solid kunnskap fra oppveksten i Branns utvidede nedslagsfelt, mens Ardians fortrinn er et tettere forhold til norsk tippeliga de siste årene. Ingen av dem gjorde seg bort, og begge viste evne til resonnement... Test deg selv og se hvordan du gjør det!

Eirik Bakkes svar:	Spørsmålene	Ardian Gashis svar:
1. Bengt Sæternes 0 p	1. Hva er navnet på spilleren som har scoret i flest cupkamper på rad for Brann?	1. Ardian er raskt frempå og foreslår Thorsten Helstad, men angrer seg stort når han får vite riktig svar. 0 p
2. Fyllingen og Vadmyra. Det siste svaret kommer etter hjelp fra Johan, men vi gir et halvt poeng for å vite hvor hjelpen finnes... 1,5 p	2. Kan du gi navnet på to av klubbene Erik Huseklepp har spilt på i tillegg til Brann?	2. Ardian kommer etter hvert frem til Fyllingen og prøver seg med Løv-Ham som er den eneste andre lokale klubben han vet om. 1 p
3. Frisør 1 p	3. Tidligere Brannspiller Thomas Lund hadde et yrke ved siden av fotball da han kom til Brann. Hvilket?	3. Frisør 1 p
4. 3. runde, mot Liverpool. Vi er greie og gir et halvt poeng for Liverpool, selv om det ikke var en del av spørsmålet. 0,5 p	4. Hva er det lengste Brann har kommet i europacupen?	4. Jeg vet at de møtte Liverpool, men aner ikke i hvilken runde det var. Vi er like greie med Ardian som med Eirik og gir et halvt poeng for Liverpool. 0,5 p
5. Nei. (pessimisme svarer seg ikke, Eirik) 0 p	5. Har Brann noen gang slått Rosenborg i cupfinalen?	5. Ja. Ardian innrømmer at han tipper, men velger en positiv innstilling, noe som betaler seg. 1 p
6. Her er Eirik blank og unnskylder seg med at det skjedde flere år før han ble født. 0 p	6. Når skjedde dette, og hva ble resultatet?	6. Har ikke peiling 0 p
7. Helge Karlsen. 1 p	7. Ove Thue synger - "Ja Helgen e' me', han spellar for tre" Hvem er Helgen?	7. Nei, det aner jeg ikke. 0 p
8. Nei 0 p	8. Har Mons Ivar Mjelde scoret i en cupfinale i Norge?	8. Nei. Når han får høre at ved var for LSK, foreslår han at vi driter i det. Juryen gir ham et halvt poeng for holdningen til LSK. 0,5 p
9. Dan, Monsen og Patrik. 3 p	9. Hvilke i Branns trenerteam har også bakgrunn som spiller for Brann?	9. Mons og Dan. Da det går opp for Ardian at Patrik også skulle vært nevnt, tigger han oss pent om også å nevne han i svaret hans - Ellers blir han så lei seg... Juryen er ubestikkelig, men gir et halvt poeng for omtenkksomheten. 2,5 p
10. RBK, LSK, Stabæk, Lyn og Odd. 5 p	10. Hvilke klubber i eliteserien er det som IKKE har spillere i stallen som tidligere har spilt for Brann?	10. RBK, LSK, Stabæk, Odd, Lyn (som resonnerer riktig at Lyn hadde Dylan Macallister, men har leid han ut til Sparta Sarpsborg) 5 p
Sum: 12 p		Sum: 11,5 p

1. Robbie Winters. Scoret i alle rundene i 2004 som den første i Norge. 2. Fyllingen og Vadmyra 3. Frisør. Kvarthale i cupvinnercupen mot Liverpool 1997. 5. Ja. 6. 1972 1-0 7. Helge Karlsen 8. Ja, to mål for Lillestrøm da de tapte 3-2 for Rosenborg 1992 9. Mons Ivar Mjelde, Dan Riis- næs, Patrik Hansson 10. LSK, Odd, RBK, Lyn og Stabæk. Lyn hadde Dylan Macallister, men har leid han videre til Sparta Sarpsborg og RBK er bare med siden Helstad har dratt til Brann...

Riktige svar:

Når vi teller opp til slutt, ble det en knapp seier til Eirik Bakke, som dermed tar over quiz-tronen inn til videre... Vi gratulerer!

Tor Henrik von der Ohe
og Åshild Samnøy

Den hemmelige strategien for seriegull

Internt i Sportsklubben Brann har det versert en kraftig diskusjon om ytterligere belønning eller trusler om straff kan være med å få spillerne til å yte litt ekstra i gullkampen. Ikke bare er det uenighet om virkemidde-

ne, men de forskjellige avdelingene har avslørt høyst ulike forestillinger om hva som er passende belønning eller straff.

den 12. mann har fått tilgang til noen interne diskusjonsnotater og presenterer her utvalgte smakebiter.

Forslagene innebærer en blanding av kollektive og individuelle virkemidler. På et tidlig stadium var markedsavdelingens forslag til belønning et sett Hardangerbestikk og et par brett cola fra Hansa til alle. Etter hvert så avdelingen en mulighet til ytterligere sponsorleie ved å designe individuelle løsninger.

Massasje fra Helge

Fysioterapistudent Helge Haugen skal lokkes med tilbud om å få gi massasje til fritt valgte sponsorer i de nye losjene. En eventuell straff er derimot at han måtte gi orienteringsopplæring til Thorstein Helstad, slik at han kanskje finner veien til mål.

Branns toppscorer, Bengt Sæternes, lokkes med et helt års forbruk av tigerbalsam, mens den fryktelige straffen er et sommervikariat i BA. (Tips: Kanskje løfte om intervjufratak resten av karrieren vil være enda mer effektivt?)

Charlie Millers gulrot er et brevkurs i sekkepipeblåsing, og eventuelt at Chess hjelper ham med telefonnummeret til den skotske landslagssjefen. Straffen er at han må fortsette engelskundervisningen med Arnoud Monkam de neste fem årene.

Fryker Bonderomatikk

Markedsavdelingen virket rimelig sikker på at Erik Huseklepp, Petter Vaagan Moen og Thorstein Helstad vil koble inn enda noen gir når de blir forespeilet ett års forbruk av hårgel. Den store trusselen mot odelsgutten Thorstein er å bli tvangspåmeldt til *Bonderomatikk*.

Brann-styret var enstemmig i at Martin Andresen kunne – om mulig – tennes enda mer om de lovte han å bli ordfører kandidat i Bergen. En statue på Festplassen ved siden av Chr. Michelsen og plass fremst i 17. mai-prosesjonen er helt selvfølgelig tilleggsløkkemidler. (NB: Husk å sjekke med Martin om han opplever dette siste som belønning eller straff.)

Islandingene våre, Olafur Örn Bjarnason og Kristjan Örn Sigurdson, skal oppildnes med den islandske nasjonalsangen som fast pausesang på Stadion og dessuten hver sin geysir i hagen.

Bataljonen hadde bidratt med noen innspill, blant annet et tilbud om at Ardian Gashi kunne få velge ut ti klansfolk Bataljonen skulle tenne på for ham.

Spareråd fra skottene

Markedsavdelingen så for seg stor interesse blant sponsorene når de lovet skottene Robbie Winters og Charlie Miller som økonomiske rådgivere – med vekt på sparetips. Det framgår derimot ikke tydelig fra notatene om dette var ment som belønning eller straff for spillerne.

Håkon Opdals gulrot skal være at Brannbutikken kjøper inn 1.000 keeperdrakter i størrelse jenter, 12 år.

Erlend Hanstveit lokkes med at resultatet av IQ-testen hans skal offentliggjøres, mens trusselen er kveldsjobbing som bomvakt på Osterøybroen.

Eirik Bakke skal fristes med fast privatsjåfør, der Martin Andresen kan være aktuell som vikar i krisetilfeller. Straffen er en palle gjæret Drægnsaft.

Osingen Bjørn Dahl settes av Brannstyret til å administrere Terje Søviknes' neste valgkamp.

Kattungene Martin

Martin Knudsens belønning er fore slått av direktør Bjørn Dahl, som skal ha sagt: "Han skal få min gamle Brann-drakt når eg dør." En av supporterne foreslår dessuten at minst en kattunge i hvert kull som fødes i Bergen det neste året, skal kalles opp etter Martin Knudsen.

Migen Memelli fristes av det medisinske teamet med det aller nyeste av albuebeskyttere, men trusselen er enda mer formidabel: Samme frisør som da han skadet seg i hodet i kampen mot Glentoran.

Cato Guntveits gulrot er av det unike slaget: Det foreligger nemlig styrevedtak på at han skal lokkes med at han skal få spille i Branns neste cupfinale, så sant den blir før 2037.

Johan Thorbjørnsens fortid som spiss er brukt når belønningen hans er utformet: Han kan heller få konkurrere om spissplass med fire-fem andre spisser enn måtte konkurrere om keeperplassen med Norges beste keeper. Straffen vil få de fleste til å fryse på ryggen: Trusselen er å bli leid ut til Rosenborg som har vist en særegen evne til å utvikle unge keepere.

Kristian Ystaaas' store trekkplaster er å være vertskap for alle Brannsponsorenes smalahove-gilde. En tilleggsbelønning er at han da endelig får smake smalahove.

Charlie og Ardian har mye å se frem til når Brann vinner serien. Men blir Ardian straffet med å atter måtte iføre seg VIF-drakt? Foto: Eivind Lowzow

den 12. mann for ti år siden

I forrige nummer hadde vi en artikkel om det første den 12. mann for ti år siden. Denne gangen hadde vi tenkt å gå gjennom de tre siste bladene den første sesongen og se litt på hva vi, BST og brannsupporterne var opptatte av den gangen.

Nr. 2 1996: Stemningen på Stadion

Da som nå var vi opptatte av synging og stemning på Brann Stadion. En artikkel tok for seg nye sanger som ble foreslått innført. En av disse ble også senere tatt i bruk, nemlig Roger Heland-sangen. Men det ble også foreslått en versjon av samme sang som er mer generell. Den lyder som følger (ja, det er en oppfordring...☺)

"De skal få min gamle branndrakt når eg dør

den gang Brann tar seriegull, men ikkje før

For no e' vi stor og mektig

Som i nitten treogseksti.

De skal få min gamle branndrakt når eg dør"

Artikkelen avsluttes med ønske om å få tilsendt nye sanger. Men bare på norsk...

Korrektur a la Wulf

En annen artikkel omhandler også det samme emnet og er skrevet av samme skribent som hadde det fantastiske morsomme reisebrevet som ble omtalt i gjennomgangen av det første d12m i forrige nummer. Visstnok hadde ikke TRA (The Red Army, tidenes første brannfanzine) vært spesielt fornøyd med måten skribenten hadde omtalt Kanari-fansen som de beste bortesupporterne i Norge.

"Det TRA håpløst argumenterte med var at Kanari-fansen var så og så få der og enda færre her og påpekte at det var rundt tusen Brann-supportere i Cola-svingen 21.april(?). om vedkommende skribent har gått i korrekturundervisning hos Lambert Wulf vites ikke, men jeg skrev da vitterlig best og ikke flest." Videre i artikkelen blir det klassiske problemet med altfor mange sanger som starter samtidig tatt opp og det blir foreslått tre til fem forsangere. Noe som dessverre aldri har blitt gjennomført.

"En nitrist NRK-reprise"

Men det var flere artikler som tok opp det samme temaet: "Å gå på Brann Stadion er som å se en nitrist NRK-reprise. Alle vet hva som kommer til å skje blant oss på Store Stå og på sittetribunen. Tre busslass med ungdommer i 10–15 årsalderen kaprer midten på Store Stå idet stadionportene åpner seg. Nesten før beina har bragt dem til den "anerkjente" midten, starter de å synge med sine pipende sølvgutte-lignende stemmer "By'en e Bergen..." i galopperende tempo." Disse som her er omtalt er vel i dag 20–25 år og nok de samme som i dag kritiserer Store Stå for å være en fjortisplass ☺.

Først med live-sendinger på internett

I en annen artikkel var skoletime. Her ble gitt en innføring i dette nye skumle Internet. Vi fikk blant annet lære følgende: "Det skiller seg på mange måter klart ut fra de media vi tidligere har vært vant til. Det er nemlig snakk om toveis kommunikasjon. Grovt sett kan man dele Internet inn i tre deler: Usenet, e-mail og World Wide Web. Det er denne siste delen flesteparten tenker på når de snakker om Internet." Artikkelen ga videre en gjennomgang over hvilke hjemmesider på Internet man kunne finne brannrelatert stoff. Vi fikk også vite at: "BrannWeb, som de kaller seg, har innført noe helt nytt i Norge. Det er at hver gang Brann spiller kamp, så sitter en ved PC'en med radio på P1 og en på Puddefjord Radio. Hver gang noe skjer i kampen til Brann, blir dette lagt ut på nettet." Brannsupporterne var altså først i Norge med live-sendinger fra kamper.

Det fantes på denne tiden hele seks ulike sider som handlet om Brann. Ingen av de andre klubbene hadde mer enn to. Blant disse fant vi BST og Apostlenes Røde Gærninger. Også en side laget av den da relativt ukjente, i supportersammenheng, Per Arne Flatberg, ble omtalt. Den fikk følgende karakteristikk. "Denne skulle omhandle alle kampene til Brann gjennom sesongen. Av en eller annen grunn så er det ikke skrevet et ord siden Branns treningskamper i vinter."

0-2-17

En artikkel omtalte Remi André Taule, som i dag jobber i TV2. På den tiden var han kjent som 0-2-17: "Meldingen om at Remi André Taule avslutter verneplikten i juli har omsider nådd redaksjonen i den 12.mann. For de som ikke husker Remi skal vi friske opp litt vonde minner fra '94 og '95- sesongen.

Remi, populært kalt 0-2-17 har de siste sesongene fått med seg 19 bortekamper. Hvordan de har gått kan du jo tenke deg selv. På høstparten i fjor vant vi jo en del av bortekampene, en naturlig konsekvens da vår kjære medsupporter på denne tiden løp rundt i noe som lignet Ham-Kam drakt og skjøt på fi. Han dukket riktig nok opp på en kamp i fjor høst, nemlig semien mot Lillestrøm på Åråsen. Det skulle vel være unødvendig å si at to busslaster med Brannsupportere brøt sammen i krampegråt og var klar for krisepsykiatri da unge Taule skred inn på Laxen pub i sin tragiske gul-svarte bortedrakt og ditto fotballue. Dette kunne jo ikke gå bra, og derfor ble vi sendt hjem med 1–3 i ryggsekken.

Siden har vi ikke sett så mye til mannen, men vi har våre mistanker om at han var på Lerkendal tidligere i år.

Slutt på moroen

Remis verneplikt på Porsangermoen og hans sjeldne permisjoner forklarer vår historisk gode bortestatistikk, men nå nærmer det seg altså slutten på tiden i grønt for Remi, og vi konstaterer at nå er det slutt på moroen. Vær forberedt på deprimerende, regnfylte borteturer med bømtevis av baklengs og 0 poeng.

Ryker vi ut av cupen på bortebane, så vet du hvorfor. Men aldri så galt at det ikke er godt for noe. Ser du 0-2-17 på Gjemselund 15. september har du bare en ting å gjøre. Løp som faen bort til nærmeste Narvesen-kiosk, sats alle pengene dine på Kongsvinger, og du vil snart være en rik mann." Hvordan det gikk etter Remi kom tilbake fra militæret? Vel, de to siste bortekampene, inkludert den mot Kongsvinger, endte uavgjort...

Nr. 3 1996 med Davy

Her hadde vi klart å få et intervju med Davy Wathne. Davy'en uttalte

Forsiden av nr. 2, 1996 preges av stor glede ved en brannscoring. Men hva er det med han som står i midten?

blant annet følgende: "Brannpublikummet er svært sammensatt. Jeg har fulgt fotballen gjennom 35 år, og det er flere ting som gjør at publikum på Brann Stadion på en positiv måte tidligere har skilt seg ut fra publikum andre steder i landet. Stadiongjengerne har alltid holdt et høyt kunnskapsnivå, det har vært en genuin begeistring, og det har inntil de seneste årene også vært en generøsitet i forhold til andre lags prestasjoner. Der folk andre steder har blitt fanatiske og tydd til småligheter, har bergenserne vist mer storsinn. Jeg husker en kamp mot Lillestrøm i '77. LSK var seriemester 4 runder før slutt. De spilte god fotball, og på stadion ga folk dem stående applaus. Og dette til tross for at Lillestrøm stod for alt det vi hatet, og i utgangspunktet fremstod som primitive jævlere. De var hovedfienden og et kjøpelag som hadde kommet lett til suksess. Ofte føler jeg at den nye, yngre generasjonen av publikum ikke i tilsvarende grad har respekt for dette, dersom det kommer fra motstanderen."

"Ingen seriegull før 2000"

Videre sa han: "En lojal supporter vender ikke sine egne ryggen i motgang, han hjelper laget sitt. Men å hjelpe laget sitt ved å sjikanere og psyke ut motstanderen kommer jeg aldri til å godta. Jeg tror en del av Brannsup-

porterne er inne på et blindspor." På spørsmål om Brann ville ta medaljer i 1996 svarte han: "Nå kjenner jeg ikke spillerne særlig godt, men Brann vinner i alle fall ikke seriegull før år 2000. Vi kan ikke forvente at det skal komme en ny Kniksen. Jeg tror forholdet i norsk Eliteserie har sementert seg, der Rosenborg vil ligge langt foran de andre lagene. Det har med ressurser å gjøre. Rosenborg er med i Champions League og tjener masse penger. Rosenborg vil bla på grunn av dette alltid blokkere Brann." og på spørsmålet om hvordan han reagerte mot hetsen han fikk fra Store Stå svarte han: "Jeg ser igjennom disse redde gutteansiktene, og jeg har aldri tatt kritikken alvorlig. Noen begynner å brøle, mens andre bare henger seg på. Imidlertid har jeg undret meg over aggresjonen i øynene på noen av dem."

Minis brev

Mini hadde skrevet brev til NISO ved Morgan Andersen med kopi til Brann og BST som ble trykket i dette nummeret av d12m. Overskriften var "Publikums oppførsel på norske fotballbaner"

Her skrev han følgende: "Nå har det gått en dag siden jeg var i Bergen og spilte mot Brann S.K. Fotballmessig og underholdningsmessig var det nok en artig kamp å se på. Når det gjelder det verbale som ble framført av publikum spesielt Brannsupporterne, må jeg si at nå begynner det å bli nok. At supportere skal få lov til å oppføre seg slik som Brannsupporterne gjør, er en skandale for norsk fotball. Hvordan skal man klare å oppmuntre foreldre til og ta med seg barna på fotballkamp når de ikke får høre noe annet enn skjellsord fra tribunen. Her er noe man hører fra Brann Stadion:

Brattbakk er et svin

Mini: lille stygge jævel

Eggen: grisetryne

Steffen iversen: sønn av en alkis

Det som er skrevet her er det som blir ropt i fellesskap fra Brannsupporterne, i tillegg blir det ropt fra enkeltpersoner. Jeg skjønner at det kan være vanskelig å gjøre noe med rop fra enkeltpersoner, men ifra fellesskapet skal det være mulig å rette på dette. Hvis det hadde blitt ropt *lille svarte jævel* så vil det bli reagert med

en gang. Leste også i avisa i dag at Rune Stakkeland var blitt sjikanert for sitt kristne livssyn. Det er klart man skal reagere på dette, men det kan ikke bli slik at vi bare skal reagere hvis det går utover "minoritetene" i dette landet. Det skal også nevnes at det ble kastet en del mynter og flasker etter spillerne. Regner med at NISO vil gjøre sitt for at dette forsvinner fra norske fotballstadioner. Det bør ta kontakt med alle klubbene i landet, NFF og supporterforeningen hvis det finnes noe slikt. vennlig hilsen Mini Jakobsen"

- Stadion lovet ferdig til 2000

Som vi skrev i forrige nummer, så var det en artikkel i nummer en som omtalte ny stadion. I dette nummeret hadde d12m tatt et møte med Pesen som var Branns ansvarlige for utbyggingen. Her kan vi blant annet lese følgende: "Jeg synes at man ikke har tatt for hardt i når det kun er plass til 18 000 på den nye stadion. Pesen er ikke enig. "Vi har aldri måtte avvise folk på Brann Stadion." videre sier han "Vi er fornøyd med kapasiteten og tror vi har dekket plassbehovet. Dessuten kan vi ikke bygge ut mer enn de 18 000 setene. Vi kan ikke bygge nedover pga myr, og i høyden må vi tenke på omgivelsene."

Til spørsmålet om det kanskje er en idé med flyttbare stoler for å kunne ha ståplasser i eliteseriekamper og sitteplasser i e-cupen svarer Pesen: "Vel, det har vi ikke tenkt på, vi har sett for oss en allseater, men ideen virker interessant." og på det siste spørsmålet, hvor d12m lurte på når utbyggingen kommer i gang, svarer Pesen: "Vi håper at vi kommer snart i gang. Vi kan garantere at førstedel, den tribunen som ligger i stadions sydøstre del skal stå klar til sesongstart i 97. Hele anlegget bør være ferdig til år 2000."

Ellers kan nevnes fra bladet at BST nærmet seg 800 medlemmer, og man så med en viss skadefryd på at Fyllingens supporterklubb i 1995 inneholdt ett betalende medlem. Og 25. oktober ville BST arrangere medlemsfest med den meget hyggelige prisen av 25 kroner for drikke...

Nr. 4 1996 fra Eindhoven

I 1996 kom d12m også med et julenummer. Dette inneholdt blant annet det legendariske reisebrevet fra Eindhoven om den like legendariske kampen fra den gang Brann fortsatt tok Europacupen alvorlig. Etter an-

komst og innsjekk gikk turen opp til Phillips Stadion for å se Brann trene. "Den turen endte med at vi gikk oss vill, og undertegnede og TRAs utsendte måtte få oss på rett spor igjen (puh...). Vel framme på stadion ble vi fortalt at treningen ikke var åpen for supportere men en snill mann ved navn Hans ordnet dette så vi kom oss inn. Vi sang litt Brannssanger, ble intervjuet av Erik Hanøy, og ble filmet av Vestlandsrevyen. Knut'n vinket til oss fra VIP tribunen og vi sang "senke prisene", han vinket tilbake og smilte, jo da vi hadde det koselig på en litt småkald dag i treskolandet."

Etter treningen var det på tide å ta en tur på byen. "Så var vi klare for å dra på byen. I vår søken etter pub med TV traff vi på "årets supporter" med reisefølge. Vi fant tilslutt en irsk pub som sendte Rangers-Ajax, så vi fikk sett andre omgang. Guinnessen kostet ca. 20 kroner, så puben var veldig flott den. Det var en rar mann med gitar som sang noen rare sanger, han ble selvfølgelig sunget ut av Brann supportere. (Det var noen fine damer der, sant Odland). Da puben stengte gikk vi litt rundt for og se om det var mulig å få noen øl andre steder, da traff vi en neger, som het Eric, som ikke drakk øl han "bare røykte"."

Dagen etter var det kamp. "Vi kom til stadion 20-25 minutter før kampstart og ble møtt med "you're shit and you know you are" av Psv-supporterne og vi fikk til og med se rumpen til den ene, men det var dog den eneste fiendtligheten vi møtte.

Psv supporterne sang faktisk veldig bra når de kom i gang, så de ca. 15-20 faste fra Store Stå som var der ble møtt med kraftig motstand, stilig flagg hadde de også (selv om det var en NIKE reklame). Kampen begynte, vi sang, Birkir reddet, vi sang mer, Hasund scoret, vi jublet, Birkir reddet, vi sang enda mer, pause, 2. omg, vi sang, Flo scoret, vi jublet igjen, noen felte en tåre, vi sang, Birkir reddet igjen, vi sang og vi sang, psv scoret, frykt, vi sang, Birkir reddet, psv scoret igjen, skandale, vi sang, endelig blåste hjemmedommeren av kampen. Nå jublet vi hemningsløst, vi hadde endelig klart det som Rosenborg ikke har klart, å komme til kvartfinale i e-cupen."

Sangforslag

Dette skjedde jo som kjent dagen før Rosenborg med all mulig flaks i verden, klarte å gå til kvartfinalen i Cham-

pions League mot Milan i Italia. d12m trykket i dette nummeret ett av sine meget sjeldne leserbrev (skjerp dere, folkens!) fra en viss Alexander Osdal fra The Red Army. Brevet inneholdt to gode forslag til supportersanger og den ene ble vel også til en viss grad innført. De er begge generelle og kan fortsatt brukes. Den første er på tonene fra Cranberries "when you're gone", og hvert vers skal synges to ganger før neste vers:

"Vi elsker Bra-a-ann

Røde og hvite

Brann i fra Bergen%

%I regn og vind,

motgang og tårer.

Vi svikter aldri

Brann i fra Bergen%

%For vi svikter aldri Bra-a-ann.

Vi svikter aldri

BRANN, BRANN, BRANN"

Den andre sangen går på melodien

"Jenter fra Bergen."

%Å, Brann i fra Bergen

é nokke for seg.

Vi ikkje fra Norge,

vi advarer deg!

For Brann é tilbake

og snart får du se:

Vi é et mirakel

med verden i kne.%

Sangkulturen

Dette nummeret inneholdt også et intervju med årets supporter, Geir Pedersen. Her er noen av spørsmålene og svarene fra det intervjuet: "– Hva er din oppfatning av Store Stå? – Jeg synes det er altfor mange grupperinger. (...) Syngingen er altfor lite synkront, det blir for lite trykk fra ett sted. Mange klapper, og det må de kutte ut, det dreper sangen. Dessuten mangler vi en frontfigur a la Erik Hanøy. Vi trenger en mann hengende på gjerdet." (For de uinnvidde: Erik Hanøy var med da Store Stå "startet" på åttitallet og pleide å henge på gjerdet og dra i gang sanger).

Om sangene på Store Stå sier han: "Vi hadde trengt et lite klubblokale der vi kunne samles og "kjøre" inn sanger og lage nye. Selv om noen av sangene trykkes i bladet, er det ofte at de fem nærmeste rundt meg ikke kan sangene skikkelig." Og på spørsmål om hva en god supporter er sier han: "Først og fremst en som er glad i klubben sin. Uansett hva som skjer skal du støtte dine egne, først da kan du kalle deg en god supporter."

Flo-spådom

En artikkel tar for seg Bosmandommen og hvilken negativ innvirkning den vil ha på fotballen. Lundekvam blir kritisert for å ha gått til bakgårdsklubben Southampton, mens Tore André Flo blir omtalt på følgende måte: "Selv betviler jeg at Flo har de rette følelsene for SK Brann, han virker mer interessert i å fylle bankkontoen enn å sette pris på klubben og supporterne som har fulgt ham i hele år. For å glede oss sier han at hvis det ikke dukker opp et tilbud fra en europeisk storhet skal han bli ut sesongen 1997. Han føyer raskt til for da kan han gå gratis til utenlandsk klubb." Vel, snakk om å være sannspådd...

Publikumsopptøyer i 1962

Til slutt tar vi med en liten historie om publikumsopptøyer, som er omtalt i bladet, fra 1962. Brann hadde hjemmekamp mot Frigg som Brann tapte 2-1. På slutten av kampen var det et sammenstøt mellom Kniksen og en friggsspiller som endte med at friggsspilleren ble liggende igjen på banen. Etter kampen måtte dommeren og friggspillerne ha politieskorte vekk fra banen pga en etter hvert meget amper stemning på tribunen. Men opptøyene fortsatte utenfor etter kampen hvor en gal folkemasse angrep friggspillernes buss og ødela en politibil (!). Kampen ble i BA neste dag omtalt som skandalekamp og publikum ble kalt for lømler. Overskriftene til BA var "Belastning for oss" og "en skamplett".

Talsmann for Frigg uttalte følgende: "Jeg har aldri opplevd maken til publikum siden jeg begynte å spille fotball i 1945. Det var rene pøbelen. Hvis det var 13 000 tilskuere rundt banen i dag, så var 10 000 av dem rene idioter. Det må da være visse grenser. Dette er det verste jeg har sett. Slikt er en skam for Bergen. Om kampen vil jeg si at det var mye stygg fotball å se. Kniksens behandling av Anders Svela var direkte opprørende. Han bør melde seg på NM i fluevekt."

Dermed er det bevist. Neste gang morfar klager på at Brannsupporterne oppfører seg dårlig er det bare å henvise til at de var mye verre på hans tid...

Tor Henrik von der Ohe

Avstandskjærleik

– Eg viste det heile tida. Brann kom til å kollapse.

Kompisen til ein kompis hånler når VIF–Brann 2–0 plingar opp på skjermen. Klumpen med frustrasjon i magen veks til hat og avmakt.

Det er ikkje berre lett å elske Sportsklubben Brann på avstand, frå ein annan kant av landet. Det er umogeleg å få tak i billetter til årets kamp på stadion. Ja, det er vanskeleg å i det heile kome seg på stadion. Og dyrt.

Meir enn klovn

Men det verste er at resten av landet er fullt av folk som ikkje held med Brann. Folk som har smilt for seg sjølve av at vi har kost oss med tabellen i heile år. Dei har tenkt at bergensarane nok vert skuffa igjen. Det er jo ikkje første gong vi trur vi blir seriemeistrar.

I Bibelen står det at du skal bli forfølgd for trua di. Slik er det i fotballen og. Ein vinn ikkje mange vener med å vere god. Fleire og fleire ser at Brann er i ferd med å bli noko meir enn klovnen i klassen. Han som kunne ha gjort det best på tentamen om han hadde nokolunde struktur på skulearbeidet.

// Det som andre tenker på som eit fotball-lag, er for meg lidenskap, samhald, identitet, kjærleik. Ein kan ikkje vente at austlendingar eller sørlendingar skal skjøna slikt. //

“Vi e di beste, Heia Brann” har blitt noko meir enn ein dårleg vits, og det uroar mange. På mange måtar har det blitt meir vanskeleg å vere Brannsupporter i eksil i år.

Frekt å le

Det er utruleg frekt å le av nokon som ser fotball-laget sitt tape og draumane sine knust. Slikt burde sjølvsgatt ha vore fanga opp av sjølvsensuren og respekten for medmennesket. Men kan det forventast at dei skal forstå? Kompis-kompisen synes det er moro når fotball-laget hans vinn, og skjønar ikkje at slik er det ikkje for meg. For meg er Sportsklubben kvar eg kjem frå. Sportsklubben Brann er familie og vener. Det som andre tenker på

Ikkje-bergensarane gjev klart uttrykk for at dei er redde for at det kan bli litt mykje brauting vestfrå om Brann skulle ta gullet, opplever Oddgeir Øystese.

Foto: Eivind Lowzow

som eit fotball-lag, er for meg lidenskap, samhald, identitet, kjærleik. Ein kan ikkje vente at austlendingar eller sørlendingar skal skjøna slikt. Tilgje dei difor, for dei veit ikkje kva dei gjer.

spring eg gjennom byen eg bur i, med armane heva og branndrakta på. Ein endeleg hemn over alle som lo. Ei oppreising for nedrykksstrider og vanstyring, 0–10 i Trondheim og 0–2 på Varden. Eller kanskje vert eg igjen

møtt med “ja, no er du vel skuffa, hehe!”, dagen derpå. Eg får berre prøve å hugse på at eg har opplevd verre før. Og at kjærleiken til Sportsklubben Brann ikkje er avhengig av singlar. Det var i alle fall

det eg sa til han som lo.

Oddgeir Øystese, Kristiansand

Det minst vonde?

Dei fleste seier rett nok slike ting som at dei heller vil at Brann vinn enn Rosenborg. Brann er det minst vonde alternativet, liksom. Dette gjer situasjonen uthaldeleg på arbeidsplassen, og gjer meg i stand til å fungere sånn nokolunde i det sosiale liv. Men samstundes gjev ikkje-bergensarane klart uttrykk for at dei er redde for at det kan bli litt mykje brauting vestfrå om Brann skulle ta gullet. Det er berre å innsjå det. Det er i Noregs interesse at vi blir kua av nye feilskjær frå Brann. Og kanskje har dei eit poeng.

Ein endeleg hemn

Brann kan stå framfor sin finaste time i haust. I dei varmaste draumane mine

Tribuneliv uten like mot RBK

Kampen mot RBK blir den viktigste kampen som er spilt på Stadion i min levetid, ja, kanskje den viktigste kampen i hele Branns historie. Seier betyr himmelen, tap betyr katastrofe. Reiser Brann fra Oslo uten poeng, og RBK samtidig røver med seg tre poeng fra Ham-Kam, vil Rosenborg kunne sikre seriemesterskapet tre runder før slutt. Og det på Stadion. Om Brann og RBK har tatt like mange poeng, har Brann muligheten til å plassere seg i førersetet mot seriemesterskapet når det gjenstår to runder. Og det på Stadion. Det tredje alternativet våger jeg ikke tenke på. Ikke en gang på Stadion.

Leven uten like

Fra det øyeblikket lagene entrer banen må vi sørge for at det blir et leven uten like. Ikke bare på midten av Store Stå, og nedover felt Z på Hansa. Umbro, BT og Gamle-sitte må gi utløp for den enorme Brannrusen som hersker i byen denne dagen. Reiser du armene i været og synger med på "Berømte Brann fra Bergen" fra ditt sete på Umbro felt C, rad 7 plass 13, skal du være sikker på at David Disponent (57) og Turid Telefondame (42) stemmer i. Eller fra din plass på BT, ser du Hansa løfte skjerfene og syng "Byen é Bergen", ta et godt tak i sidemannen, rop KOMIGJEN! og Petter Playstation (13) kommer garantert til å være med. Ligger vi under 2-0 til pause, dropp pipekonserten og si til han på setet foran deg på hovedtribunen, Bjørn Dahl (58): Denne ene gangen snur vi det! Det er ikke typisk Brann å komme hardt tilbake når det gjelder som mest. Men denne ene gangen snur vi det!

Gi ditt ytterste!

Har du vært taus på stadion i 25 år og skulle ønske du kunne ta med deg ditt formstøpte sete over til pølsevip, gi uttrykk for at du vet at nå står ALT på spill. Gi ditt ytterste for at stemningen på tribunen blir av en helt annen verden denne kvelden: Forsøk å syng høyere enn naboen under vårt bypatriotiske rituale før avspark. La pampene på altanen få låne noen to-stangsflagg fra TIFO-gruppen. Delta på en gedigen felles oppvarming i sentrum, når halvparten går opp til Stadion, kan resten se kampen live på storskjerm. Er det sju grader, regn, og ditt eneste røde plagg er en t-skjorte hvor det står "Mallorca '97", ta den på utenpå Bergansjakken.

Når historien om sesongen 2006 skal gjenfortelles om ti år, kommer Brann-RBK til å bli stående som nøkkelkampen. Tidspunktet hvor alt ble avgjort. Gi ditt bidrag til at denne kampen får et eget kapittel i boken "1908-2008: 100 år med Brann".

chris_henrik

Tor tilbake

Søndag 17. september fikk vi besøk av gamle kjente. Der var Erik Mjelde. Der var Tommy Knarvik, og på benken, i Tom Nordlies gamle rolle – Tor Thodesen.

Tor kom med på lasset da Teitur Thordarsson var trener i Brann sist. Teitur og Tor hadde jobbet sammen som trener og assistenttrener i Estiske Flora Tallin. I tre år arbeidet de sammen før Teitur gikk etter den turbulente 2002-sesongen. Tor ble – en stund – som likestilt trener med Mons Ivar før det ble nødvendig å satse på en hovedtrener. Da det ble Mons, forlot Tor Sportsklubben. Etter seg forlot han et usedvanlig godt renneme. Han er en av de få som har gått ut stadionportene med hevet hode, og hevder hardnakket å ha et godt forhold til både Mons Ivar og alle andre på Stadion.

Kommet hjem

Etter en periode som trener for Norheimsund kalte hjemfylket på Tor Thodesen. Sandefjord hadde ligget i toppskiktet i første divisjon i flere år, og tapt i kvalifiseringen til eliten i mange år – blant annet mot Brann i 2002. For Tor ble det å komme hjem til familie i Tønsberg, og til sin egen fotballkultur.

Sandefjord Fotball er en ung klubb – stiftet i 1998 – da Runar og Sandefjord Ballklubb sammen satset for å nå toppen av eliten etter mange år nedover i divisjonene for både Sandefjord Ballklubb og Runar.

Når vi møter Tor er det få timer til kampstart, og bare et par dager til Sandefjord skal knuse Rosenborg på Lerkendal.

– Jeg har gledet meg voldsomt til kampen mot Brann, sier Tor. Det er alltid hyggelig å komme til Bergen, og trøkket på Brann Stadion er noe helt spesielt. Flere av spillerne våre er jo fra Bergensområdet og vet hvordan det er å møte Brann. Sammen har vi forberedt resten av laget og fokusert på at vi skal gå ut og ha det gøy.

– Hvordan er forskjellen på å trene Sandefjord og Brann?

– Den største forskjellen er nok i engasjementet rundt klubben. I Bergen

er alle opptatt av Brann, mens vi langt fra har det samme trøkket i Sandefjord. Likevel synes jeg det er godt å få litt avstand gjennom å bo i (nabo-byen) Tønsberg. Det hjelper meg til å ikke tenke jobb hele tiden, og det tror jeg er fornuftig, sier Tor, som også mener det er bra for Brann og Mons Ivar at han bor på Osterøy og ikke i fotballgale Bergen. – Men også i Sandefjord er det mye engasjement rundt klubben, og en veldrevet supporterklubb, sier Tor.

Beste jeg har vært i

Tor Thodesen har vært i mange store klubber. I Norge er det Vålerengen og Brann, men også Flora Tallin er en storklubb i lokal sammenheng. Likevel mener han Sandefjord er den beste plassen han har vært. – Jeg har vært i flere klubber som har levd over evne, og slitt voldsomt økonomisk. Sånn sett er Sandefjord et rent mønsterbruk. For meg er det blitt viktig å være i et system med fornuft i økonomien. Det har vi i Sandefjord. Det gjør det lettere å tenke langsiktig, sier han, og trekker frem at Sandefjords dyreste spiller har kostet rundt en million kroner.

I en liten klubb som Sandefjord blir det fort sånn at alle gjør alt. Tor mener

det har både gode og mindre gode sider. – Som trener blir jeg involvert i alt som skjer i klubben. Det er korte veier for å ta beslutninger. Men det blir fort et problem at klubben blir veldig personavhengig. Jeg er opptatt av at klubben er viktigst, og som trener er jeg en som kommer til å forsvinne, mens ledere, supportere og de andre som er klubben vil fortsette å være der. Derfor oppfordrer jeg til langsiktighet, og prøver å holde meg unna prosesser som angår fremtiden, sier han.

Store opplevelser

– Det var fantastisk å rykke opp. For min del på første forsøk. Men jeg er ydmyk i forhold til at jeg er en arbeidsleder for alle andre. Det er gruppen som presterer sammen. Jeg tror jeg er en god inspirator og betyr noe for de som yter ute på banen, men opprykket var hele klubbens fortjeneste.

Cupen

– Vi har ingen cupkultur siden vi er en såpass ny klubb. Vi gleder oss voldsomt til semifinalen, selv om det er en ny opplevelse for mange her. Selv har jeg vært i to finaler og vet hvor gøy det er. Mange har sagt før semifinalen at vi ikke må la cupen forstyrre oss i arbeidet med å holde plassen i eliteserien. For meg blir det helt feil. Det er sånne ting som gjør det gøyest med fotball, og dess flere som får sånne erfaringer som å nå cupfinalen, dess bedre for klubben, avslutter Tor.

Per Arne Flatberg

Eks-trener Tor Thodesen tilbake i Bergen. Foto: Per Arne Flatberg

Eg hatar NFF!

Sjå for deg følgjande scenario: Skandinavia er vertar for EM i fotball i 2012. Brann er regjerande seriemeister dette året, toppar tabellen idet meisterskapen startar og nådde ein kvartfinale i Champions League på våren. Veteranen Charlie Miller skal ha mykje av æra for den vedvarande sportslege oppturen klubben har hatt etter at dei vann serien for første gong i moderne tid i 2008. Miller har legendestatus. Forutan å spele for Brann er han også kaptein og playmaker på det skotske landslaget, som har kvalifisert seg for EM dette året.

Meir skotsk enn norsk

Det norske landslaget har også opplevd ein sportsleg opptur dei siste åra. Utan at Brann har vore premissleverandør for denne, sidan dei til massiv kritikk frå Dagbladet, Davy Wathne, VG og landslagssjef Tore Andre Flo mest har vendt blikket vestover når dei har kjøpt og utvikla spelarar. For å seie det slik: det er fleire skotske enn norske flagg på tribuna under Brann sine heimekampar.

Semifinale på Stadion

I kvartfinalen slår Skottland ut England på Nya Ullevi i Göteborg, og Norge sender Spania heim etter eit høg-

dramatisk oppgjær på Ullevaal. Brann Stadion er blitt tildelt ein semifinale, og dette blir Norge-Skottland. Media set i gang ein massiv pro-norsk kampanje, openbart retta mot det bergenske fotballpublikummet. Leiaren for Røde Kors, Kjell Magne Bondevik, uttaler: "Det er et stort og stort øyeblikk for landet, at vår kjære nasjonalsang kan bli spilt før en finale i et EM. Jeg regner det som selvsagt at Bergen vil være seg sitt ansvar bevisst, og heie Norge fram". Leiaren i Redd Barna, Karen Espelund, uttaler: "Av hensyn til barna er dette ikke en stund man skal så splittelse. Jeg regner det som selvsagt at Bergen vil heie Norge fram". Informasjonssjef i NFF, Davy Wathne, uttaler: "Vi skal ikke glemme at Bergen en gang var hele landets hovedstad. Den statusen kan en igjen vise seg verdig. Bergensere som ikke heier Norge fram mener eg er avskum".

Det er då det skjer. På ein pressekonferanse tek Charlie Miller ordet. Han uttaler dette: "The Norwegians are asking Bergen to be Norwegians for a day, yet for the other 364 days in the year they forget all about Bergen. The people do not forget this. What have ever Norway and NFF done for you? I don't like the fact that now everyone are asking Bergen to be Norwegian and to support their national team. Bergen has always been marginalized by the rest of Norway. Out of self-interest, suddenly NFF wants to include Bergen on their map".

Miller skaper leven

Uttalen frå Miller skaper leven. Truls Dæhlie i VG har ein kommentar med tittelen: "Grisk skotsk fyllerør". Skottland har sin base i Trondheim under meisterskapen, og der blir spelarhotellet angripen av rasande trønderar, som river eit skotsk flagg til filler. I

Oslo arrangerer Klanen ein supporteraksjon, i samråd med NSA, som tek form av eit fakkeltog gjennom Karl Johan, endar opp framfor slottet, kor Den Kongelege Norske Nasjonalgarde spelar "Ja, vi elsker" medan dei foretar ei symbolsk gravlegging av eit banner som det står Sportsklub-

ben Brann på. Statsminister Per Ravn Omdal og utanriksminister Nils Arne Eggen held deretter kvar sin appell kor dei legg vekt på kor viktig det er å la klubbkjenslene ligge når det er landslaget som er i aksjon. Kaffikokar Herman Friele er Bergen sin representant under det som media dagen etter døyper som "Den Store Forsoningen".

Charlie avgjer EM

Sjølve kampen blir tett og jamn. Brannhelten Charlie Miller gjer ein av sine aller største kampar i den skotske trøya. Skotten sine finter mot nordmenn frå Vålerengen Idrætsforening, RBK og LSK mottar jamne gledessukk frå publikum. Når Norge har ballen blir det ropt taktfast "Hater, hater, hater NFF!!!" frå Frydenbøtribuna. Resten av Stadion sluttar seg til ropet etterkvart. Charlie Miller legg opp til to, og skårar sjølv det avgjerande 3-2-målet på straffe ti minutt ut i andre ekstraomgang. På tribuna er lufta lada med bergensk fotballekstase. Ein må tilbake til Diego Maradona sine dagar i Napoli for å finne ein liknande helte- og helgenstatus på ein spelar. Han springer æresrunde til ståande trampeklapp frå publikum medan presidenten i NFF, Otto Ulseth, står på ærestribuna med det stivaste smilet ein har sett på denne sida av Adolf Hitler. På pressekonferansen etter kampen dedikerer Charlie Miller straffeskåringa til Bataljonen.

I Dagbladet dagen etter har Morten Pedersen ein kommentar med tittelen: "Det Store Sviket".

- Vi i NFF vil evaluere publikums innsats, og komme med nødvendige tiltak etter det, seier Otto Ulseth til same avis.

"Brakt sporten i vanry"

Tiltaka kjem tidleg i haustsesongen. Charlie Miller blir utestengt frå all fotball i 15 månader, for å ha "brakt sporten i vanry" då han stilte opp på ein reklamekampanje Hansa køyrte i Skottland i etterkant av EM. På fotballtinget triumferer NFF gjennom eit vedtak om at klubbane skal "møte kontinuitet på dommeravgjørelser".

Sesongen etterpå rykker Brann ned. Dei har hatt Brage Sandmoen, Roy Helge Olsen og Tommy Skjerven som dommarar i alle kampene sine.

Eg hatar NFF!

Stig Elvis Furset

